

ת"פ 14072/03/18 - מדינת ישראל נגד חיים זונדל אברמסון, דן אברהם לוי, עמנואל לוי

בית המשפט המחוזי בירושלים

19.10.2020

ת"פ 14072-03-18 מדינת ישראל נ' אברמסון ואח'

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. חיים זונדל אברמסון

2. דן אברהם לוי

3. עמנואל לוי

באת-כוח המאשימה: עו"ד מיכל בלומנטל

בא-כוח הנאשם 1: עו"ד עידן גמליאל

בא-כוח הנאשמים 2 ו-3: עו"ד מיכאל עירוני

גזר דין

שלושת הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן והורשעו במסגרת הסדר טיעון שהושג בהליך גישור, בעבירות כמפורט להלן.

הנאשם 1 (חיים זונדל אברמסון), יליד 1998 הורשע ביום 14.2.2019 בעבירת שוד שנעברה בצוותא, לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **חוק העונשין** או **החוק**), וכן בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 ר"ש בחוק.

הנאשם 2 (דן אברהם לוי), יליד 1996 ואחיו, **הנאשם 3 (עמנואל לוי)**, יליד 1999 הורשעו ביום 27.2.2019. **הנאשם 2** הורשע בעבירת שוד שנעברה בצוותא לפי סעיף 402(ב) וסעיף 29 בחוק וכן בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 ר"ש בחוק. **הנאשם 3** הורשע בעבירה של סיוע לשוד לפי סעיף 402(ב) וסעיף 32 בחוק, וכן בעבירה של ניסיון שוד לפי סעיף 403 ר"ש בחוק.

2. כפי שיתואר עוד בהמשך, מאז הרשעת הנאשמים, היו הם בפיקוח ובמעקב של שירות המבחן, אשר הגיש מספר רב של תסקירים בעניין כל אחד מהנאשמים. מטעם זה, ישיבת הטיעונים לעונש נדחתה מספר פעמים ובסופו של דבר התקיימה בדיון מיום 24.6.2020.

א. עובדות כתבי האישום המתוקנים שבהן הודו הנאשמים

האישום הראשון

3. בהתאם לעובדות האישום הראשון שיתוארו להלן, בקשר לאישום זה הורשעו הנאשמים 1 ו-2 בעבירת שוד בצוותא (סעיף 402(ב) וסעיף 29 בחוק), והנאשם 3 הורשע בעבירה של סיוע לשוד (לפי סעיף 402(ב) וסעיף 32 בחוק).

4. בימים שקדמו למועד האירוע שיתואר להלן, החליטו הנאשמים לשדוד את חנות "סופר-דניה", שבמועד האירוע הייתה בתחנת הדלק 'פז', ברחוב גולומב בירושלים (להלן באישום זה - **החנות**). ביום 26.2.2018 עבד בחנות המוכר ד"י (להלן באישום זה - **המוכר**).

לשם מימוש תכנית השוד, הגיע הנאשם 1 ביום האירוע אל החנות לשם סריקתה ופרט בחנות שטר של 200 ₪. משם הלך הנאשם 1 אל דירת מגורי הנאשמים 2 ו-3 ברחוב בוליביה 11 בירושלים (להלן - **הדירה**), שבה נכח הנאשם 2. הנאשם 3 הצטרף אל הנאשמים 1 ו-2 ואסף אותם ברכבו מסוג פינט פונטו (להלן - **הרכב**). כמו כן ולשם מימוש תכניתם, הצטיידו הנאשמים בסכין שהחזיק הנאשם 1, ובגז פלפל שהחזיק הנאשם 2. הנאשם 1 נשא גם אקדח דמה, שהוסתר בתחתוניו.

5. ביום 26.2.2018 סמוך לשעה 3:26 לפנות בוקר, הגיעו הנאשמים ברכב אל החנות. הנאשמים 1 ו-2 ירדו מהרכב ונכנסו אל החנות, בעוד הנאשם 3 המתין להם ברכב, בתחנת אוטובוס סמוכה. הנאשם 1 החזיק בידו את הסכין, פנה אל המוכר שעמד במדרגות בכניסה אל החנות ואמר לו "תביא את הכסף". הנאשם 2 נכנס אל החנות בעודו אחז בידו גז פלפל, אחריו נכנס המוכר ואחריו הנאשם 1. הנאשם 1 הלך אחרי המוכר אל דלפק המכירה, המוכר פתח את מגירת הקופה והנאשם 1 לקח את הכסף שהיה בקופה והכניס אותו לתיק גב שהביא עמו. כל זאת בעוד הנאשם 2 עמד מעבר לדלפק, הביט במתרחש, ואחז בידו גז פלפל.

הנאשם 1 יצא מדלפק החנות, לקח שני בקבוקי וודקה, שתכולתם ליטר, מסוג 'פינלנדיה' והכניס אותם אל תיק הגב. לאחר מכן הורה הנאשם 2 למוכר לתת לו סיגריות, והמוכר נענה לכך. הנאשם 1 לקח את הסיגריות והכניס את חלקן לתוך תיק הגב, ואת חלקן לקח הנאשם 2 בידיו.

לאחר מכן נמלטו הנאשמים 1 ו-2 מהחנות. נאשם 2 נמלט בריצה אל הדירה והנאשם 1 נכנס אל הרכב שבו המתין הנאשם 3 והשניים נסעו יחד אל הדירה.

6. במהלך האירוע המתואר, נטלו הנאשמים מהחנות כסף מזומן בסך 3,100 ₪, שני בקבוקי וודקה ששוויים כ-200 ₪, שמונה חפיסות סיגריות, מהן ארבע מסוג 'מרלבורו' אדום, שתיים מסוג 'מרלבורו לייט', אחת מסוג 'פרלמנט

לייט' ארוך ואחת 'פרלמנט' ארוך ששווין הכולל כ-500 ₪. הסיגריות נתפסו מאוחר יותר בביתם של הנאשמים 2 ו-3. הנאשמים חילקו ביניהם את הכסף, כך שהנאשם 3 קיבל סך 200 ₪ והיתרה חולקה באופן שווה בין הנאשמים 1 ו-2.

האישום השני

7. בהתאם לעובדות האישום השני שיתוארו להלן, בקשר לאישום זה הורשעו שלושת הנאשמים בעבירה של ניסיון שוד, לפי סעיף 403 ר"ש בחוק.

8. לאחר האירועים המתוארים באישום הראשון, החליטו הנאשמים לשדוד באמצעות איומי סכין גם את חנות הנוחות "מנטה" שבתחנת הדלק בצומת אורה בירושלים (להלן באישום זה - **החנות**). ביום 28.2.2018 עבד ג"ע בתפקיד מוכר בחנות (להלן באישום זה - **המוכר**).

לשם מימוש תכניתם, נפגשו הנאשמים בדירה. הנאשם 1 הצטייד בסכין ובגז פלפל, בדיעת הנאשמים 2 ו-3. נאשם 1 לבש בגדים כהים, נעלי ספורט, חם-צוואר וכפפות ונשא תיק גב.

9. ביום 28.2.2018 בשעה 02:34 לפנות בוקר, הגיעו הנאשמים ברכב אל החנות לשם עריכת סיור מוקדם, קודם לשוד. הנאשם 1 המתין במושב האחורי של הרכב ואילו הנאשמים 2 ו-3 יצאו מהרכב ונכנסו אל החנות, לאחר שהמוכר פתח להם את הדלת. הנאשם 2 לקח בקבוק שתייה מסוג 'קולה' והנאשם 3 שילם למוכר עבור השתייה ועבור רכישת דלק. הנאשם 3 תדלק את הרכב ולאחר מכן נסעו שלושת הנאשמים אל עמדת מילוי האוויר בצמיגים והנאשם 3 מילא אוויר בצמיגי הרכב. באותה עת, יצאו הנאשמים 1 ו-2 מהרכב, הסתובבו באזור כדי לבדוק את השטח ולאחר מכן נסעו שלושת הנאשמים מהמקום.

10. סמוך לשעה 04:05 לפנות בוקר הגיע הנאשם 1 לחנות ברגל, ואילו הנאשמים 2 ו-3 המתו לו ברכב סמוך למקום. הנאשם 1 ניסה להיכנס אל החנות שהייתה נעולה, בעוד הסכין טמונה בשרוולו, והמוכר פתח לו את דלת החנות. המוכר נכנס לחנות, בעוד גבו מופנה אל הנאשם 1, שנכנס אחריו אל החנות.

הנאשם 1 אחז בסכין סמוך למוכר, פתח את תיקו ואמר למוכר להכניס את הכסף שנמצא בקופה. המוכר לחץ על לחצן המצוקה, ובעת ניסיונו להתגונן מפני הנאשם 1 דחף אותו. הנאשם 1 נהדף לאחור והסכין נפלה מידו. הוא ניסה להימלט מהחנות, אך המוכר רדף אחריו. המוכר הרים מתקן מתכת המשמש לגליל של נייר מגבת, שהיה במקום, וחבט באמצעותו בנאשם 1. המוכר הצליח להשתלט על הנאשם 1 והחזיק בו עד הגעת כוחות המשטרה לחנות. כתוצאה ממאבק זה נגרמו למוכר שני חתכים קלים באצבעותיו.

11. משהבחינו הנאשמים 2 ו-3 בכך שהנאשם 1 מתעכב בחזרתו אל הרכב ואף הבחינו בניידת משטרה שהגיעה לחנות, נמלטו מהמקום ברכבם.

ב. תסקירי שירות המבחן

12. מטעם שירות המבחן הוגשו תסקירים רבים בעניין כל אחד מהנאשמים. תחילה הוגשו התסקירים במסגרת הליכי המעצר (מ"ת 14126-03-18 (להלן - **הליך המעצר**)), ולאחר מכן במסגרת ההליך הנדון. לאחר הרשעת הנאשמים, גם תנאי שחרורם נדונו במסגרת ההליך העיקרי ולכן התסקירים הנוגעים לכך הוגשו במסגרתו. בהסכמת הצדדים, כל התסקירים, לרבות אלו שהוגשו בהליך המעצר, הובאו לעיוני.

כפי שעולה מהתסקירים, שעיקריהם יפורטו להלן, מאז הוגש כתב האישום עברו שלושת הנאשמים תהליכי טיפול ושיקום מגוונים, אשר ידעו עליות ומורדות. בשל כך, מאז הוגש כתב האישום (ביום 7.3.2018) ועד ישיבת הטיעונים לעונש (ביום 24.6.2020), במשך כשנתיים ושלושה חודשים, התקיימו שלושים ושניים דיונים בעניין הנאשמים, **עשרים ושלושה** במסגרת התיק העיקרי, נוסף על **תשעה** במסגרת הליך המעצר. חלקם היו רק בעניין הנאשם 1, חלקם רק בעניין הנאשמים 2-3 וחלקם בעניין שלושת הנאשמים. במהלך דיונים אלו נעשה מעקב רציני ומשמעותי אחר הנאשמים ואחר התהליך הטיפולי והשיקומי שעברו בפיקוח שירות המבחן, במסגרתו ובמסגרות אחרות. כך, גם אם לא כל אשר נאמר לנאשמים באותם דיונים בהכרח משתקף בפרוטוקולים של הדיונים.

להלן יובאו עיקרי הדברים שהובאו בתסקירים בעניינו של כל אחד מהנאשמים.

הנאשם 1 - חיים זונדל אברמסון

13. בעניין הנאשם 1 הוגשו שניים-עשר תסקירים, הודעות ועדכונים מטעם שירות המבחן (קצינות המבחן הגב' יעל טליאס והגב' צליל דרעי), מהתאריכים הבאים: 27.3.2018, 13.9.2018, 23.10.2018, 3.3.2019, 11.3.2019, 13.3.2019, 14.3.2019, 13.5.2019, 1.9.2019, 22.10.2019, 3.12.2019, 27.1.2020. כן הוגשו בעניין הנאשם 1 שתי חוות דעת של ועדת אבחון מטעם משרד הרווחה, לפי חוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), התשכ"ט-1969 (להלן - **ועדת אבחון**) (מיום 19.5.2019 ומיום 11.6.2019), ודו"ח אבחון פסיכו-דיאגנוסטי, מחודש ספטמבר 2018. בשל חסיונם של מסמכים אלו ומטעמי צנעת הפרט, להלן יובאו רק עיקריהם.

14. הנאשם 1 (יליד 21.11.1998), היה בן 19 ו-3 חודשים בעת שעבר את העבירות שבהן הורשע (כיום כבן 22). על נסיבות חייו קודם למעצרו בקשר להליך הנדון, ניתן ללמוד מתסקירי שירות המבחן, משתי חוות דעת ועדת האבחון ומהדו"ח הפסיכו-דיאגנוסטי בעניינו. מכל אלו עולה, כי במשפחת הנאשם 1 שלושה ילדים. הוריו עלו מברזיל, חזרו בתשובה ונישאו בישראל. האב סופר סת"ם והאם עקרת בית. הנאשם 1 סיים שתיים עשרה שנות לימוד, ללא תעודת בגרות ושחרר משירות צבאי בשל אי התאמה.

בגיל צעיר אובחן כי לנאשם 1 בעיות קשב וריכוז. בשנות הלימודים הראשונות למד במסגרות חרדיות, ולפי דבריו נהג בалиמות כלפי בני משפחתו, מרד בהוריו ובמצוות הדת והמרה את פי הוריו. על-פי תיאוריו, התנהלות זו גררה אלימות מצד הוריו ובעיקר אלימות קשה מאוד וקיצונית מצד אביו שגרמה לו לחוש סכנה לחייו, אך נמנע מפנייה לקבלת טיפול

רפואי. בגיל 13 החל לעשן ובגיל 14 החל להשתמש בסמים. בהיותו כבן 14-15 הורחק מבית הוריו, לאחר שלבקשתם ניתן צו להרחקתו מהבית. תחילה שהה במשך כשנה בהוסטל 'מבשר טוב'. בתקופה זו הפסיק את אורח חייו הדתי ולמד בבית ספר חילוני ובהמשך עבר למשך כשלוש שנים לפנימיית 'בית חגי', המיועדת לנוער מנותק. הנאשם 1 תיאר כי בכל אותן שנים ועד היום, הוא חש דחוי מבית הוריו, לא זכה לתמיכה כלשהי מצדם ובסופו של דבר הקשר בינו לבינם נותק לחלוטין. כן תיאר אירועי אלימות מצדו כלפי הצוות וכלפי שאר החניכים בפנימייה.

בשנה האחרונה בפנימייה ביקש הנאשם 1 להשתלב בתכנית שיקום לגמילה מסמים ולבקשתו, שולב בקהילת הנוער של קהילת 'רטורנו', לטיפול בהתמכרויות. לאחר תקופה ולאחר הגיעו לגיל 18, עבר להמשך טיפול במסגרת קהילת הבוגרים 'רטורנו', אך כעבור כעשרה חודשים ברח מהקהילה, בלי לסיים את תכנית הטיפול. הנאשם 1 שכר דירה בירושלים עם שותפים, שבה גר כשנה וחצי עד מעצרו בקשר להליך הנדון. בתקופה זו עבד במספר מקומות, בין השאר בחנות בדים - שעוד תוזכר בהמשך - בבית דפוס ועד כשבועיים קודם למעצרו, עבד במטבח במשרד ממשלתי באמצעות חברה קבלנית. על-פי דבריו, את מקומות העבודה עזב מיוזמתו. מהתסקירים עולה כי בשנים האחרונות לא היה לנאשם 1 כל קשר עם משפחתו וכי על רקע השימוש בסמים נקלע לבעיות כלכליות, לחובות כספיים, לבעיות חברתיות ואחרות. עוד עלה, כי בשל היעדר מקום עבודה בשבועיים שקדמו למעצרו נקלע למצוקה כלכלית.

15. לאחר שהנאשם 1 נעצר והוגש נגדו כתב האישום ובהמלצת שירות המבחן (בתסקיר מיום 27.3.2018), ניתנו החלטות שלפיהן שוחרר מהמעצר, ניתן בעניינו צו פיקוח מעצרים, וביום 30.4.2018 נקלט בקהילת 'מלכישוע'. שם שולב בתכנית לטיפול בהתמכרויות שמהן סבל קודם לכן. במהלך שהיית הנאשם 1 ב'מלכישוע' הוארך תוקפו של צו פיקוח המעצרים מעת לעת, בהתאם להמלצת שירות המבחן. מהתסקירים שהוגשו באותה תקופה עלה, כי הצוות המטפל בנה עבור הנאשם 1 תכנית טיפולית ייחודית, התואמת את מצבו, את יכולותיו ואת מגבלותיו. במשך תקופה ממושכת שיתף הנאשם 1 פעולה עם תנאי המקום ואף ניכרה התקדמות משמעותית במצבו, גם אם היו במהלכה עליות ומורדות מבחינת התנהגותו או בעיות משמעת מצדו. על-פי המלצת שירות המבחן, במהלך תקופה זו אף שונו תנאי שחרורו של הנאשם 1, תוך התאמתם לכללי קהילת 'מלכישוע'. בכלל זה, בחלוף תקופה מסוימת, התאפשרה יציאתו מהמקום, תחילה רק בליווי ולאחר מכן אף ללא ליווי. בתקופה זו אף הופנה לפסיכיאטר וטופל באמצעות תרופות. בשל שיתוף הפעולה מצד הנאשם 1 ולמרות לא מעט קשיים שפורטו בתסקיר מיום 3.3.2019, במשך תקופה ממושכת חזר שירות המבחן והמליץ על המשך שהותו בקהילת 'מלכישוע' ועל הארכת תוקפו של צו פיקוח המעצרים בהתאם (תסקירים מתאריכים 13.9.2018, 23.10.2018 ו-3.3.2019).

בחודש ספטמבר 2018, בתקופה שבה שהה הנאשם 1 ב'מלכישוע', נערך לו אבחון פסיכו-דיאגנוסטי. במסגרת זו לא ניתן לפרט את תוכנו, אך בתמצית ייאמר, כי הדו"ח כולל תיאור קשה של שנות ילדותו ונערותו, של חייו ושל מצבו בבית משפחתו, שבעטיו עזב את בית הוריו. כפי שאף עלה מדברי בא-כוחו במהלך הדיונים, כיום יש נתק מוחלט בין הנאשם 1 לבין בני משפחתו, שאף סירבו לשמוע עליו או על ההליכים המשפטיים. הדו"ח עסק בין השאר, ברקע להידרדרות הנאשם 1 לשימוש בסמים וכן ביכולותיו הקוגניטיביות, שלגביהן נמצאה הנמכה קוגניטיבית. הדו"ח עסק גם בחסכים הרגשיים והלימודיים שלו, על רקע האירועים הנוגעים למשפחתו ולשנות ילדותו ונערותו. מכל אלו עלה, כי משפחתו של הנאשם 1 נטשה אותו וכי הוא מנותק מכל מסגרת תומכת.

16. התסקיר מיום 3.3.2019 הוגש לאחר שביום 14.2.2019 הודה הנאשם 1 והורשע במסגרת הליך הגישור, שבמסגרתו התבקש שירות המבחן להגיש תסקיר משלים. בתסקיר זה הודיע שירות המבחן, כי על רקע בעיות התנהגות ומשמעת מצד הנאשם 1 ובשל שינויים אלו, שככל הנראה נבעו מהפסקת נטילת התרופות, הובהר לו שאם לא יעמוד בתכנית הייחודית שנבנתה עבורו בקהילת 'מלכישוע', הוא יאלץ לעזוב את המקום. בהחלטה שניתנה ביום 4.3.2020 בהליך המעצר, נקבע כי החל משלב זה תנאי שחרורו של הנאשם 1 יידונו במסגרת התיק העיקרי.

התסקיר מיום 11.3.2019 (שהוגש לתיק המעצר) והתסקיר מיום 13.3.2019 (נוסח מעודכן של אותו תסקיר, שהוגש בהליך העיקרי), הוגשו לאחר שהיית הנאשם 1 ב'מלכישוע' במשך למעלה מעשרה חודשים. בתסקירים אלו נאמר כי בשל התדרדרות בהתנהגותו ובתפקודו ובשל אי קבלת כללי המסגרת וסמכות הצוות, עליו לעזוב את המקום ביום 12.3.2019. בתסקיר הודגשו מאמצי צוות הקהילה בשיקומו של הנאשם 1 וכן הודגש כי הוא נקי משימוש בסמים.

שירות המבחן הוסיף ופירט את הניסיונות שנעשו למציאת מסגרת חלופית לנאשם 1 בפרק הזמן הקצר שעמד לרשותם, במיוחד לנוכח קשייו ומגבלותיו. בהיעדר פתרון חלופי ובהיעדר חלופת מעצר אפשרית, הוצע להורות על מעצר הנאשם 1 עד תום ההליכים. זאת למרות החשש מפני שהייתו במעצר, בייחוד לנוכח המשבר שבו הוא נתון, החשש מפני אפשרות היגררתו אחר חברה שולית ואף חשש כי הוא עלול לשוב לשימוש בסמים. כן הומלץ על הפניית הנאשם 1 לוועדה לאבחון מוגבלות שכלית והתפתחותית, מתוך הערכה שאבחון זה יקדם מציאת פתרון הולם עבורו.

17. בעקבות שני התסקירים האחרונים, הודיעה המאשימה ביום 11.3.2019 את עמדתה, שלפיה על הנאשם 1 להיעצר עד תום ההליכים ולשם כך ביקשה שייקבע דיון דחוף. הדיון התקיים ביום 14.3.2019 (לפני כבוד סגנית הנשיא ג' כנפי-שטייניץ), ובסימו ניתנה החלטה המורה לשירות המבחן לבחון את חלופת המעצר שהציע בא-כוח הנאשם 1 בדיון. כן נקבע, כי בהסכמת הנאשם 1, הוא יופנה לוועדת אבחון וכן כי יוסיף לשהות ב'מלכישוע' עד הדיון שנקבע ליום 18.3.2019.

בתסקיר שירות המבחן מיום 14.3.2019, המליץ שירות המבחן על שהיית הנאשם בחלופת המעצר שהציע בא-כוח הנאשם, בפיקוחם של מר מאיר חזן ומר בני הלל (להלן, לפי העניין - **חזן, הלל**). חזן, תושב ראשון לציון ובעל משפחה, הכיר את הנאשם 1 מאז היה נער ובעלותו חנות בדים בירושלים. הלל, תושב באר שבע, עובד בחנות. השניים הכירו את הנאשם 1 מתקופת עבודתו בחנות הבדים, מספר שנים קודם לכן (כפי שהוזכר לעיל). מדובר אפוא, בשני אנשים זרים לנאשם 1, אשר רק מתוך טוב לבם, ניסיון חייהם ורצונם הטוב לסייע לנאשם 1, המנותק ממשפחתו, התנדבו לסייע לו ולשמש חלופת מעצר עבורו. לאחר בחינת התאמתם ואפשרותם לשמש חלופת מעצר הולמת לנאשם 1 ואף לפקח עליו, המליץ שירות המבחן לאמץ אפשרות זו, לאחר שמצא כי השניים מתאימים לתפקיד, בהיותם מבוגרים, אחראים ומנוסים, המכירים את הנאשם 1. בהתאם לכך הוצע, כי הנאשם 1 יגור עם הלל בביתו בבאר שבע והשניים ייסעו בכל יום בתחבורה ציבורית לעבודה בחנות הבדים של חזן בירושלים. במשך שעות העבודה ולאחריה, יפקחו חזן והלל על הנאשם 1, לסירוגין. בכלל זה, ילוו אותו לדיונים בבית המשפט בירושלים, לפגישות בשירות המבחן ולכל טיפול או סידור שיידרש (להלן גם - **חלופת הלל וחזן**).

בדיון שהתקיים ביום 18.3.2019 הודיעה המאשימה על התנגדותה לחלופת הלל וחזן. בתום דיון ממושך (לפני כבוד

סגנית הנשיא ג' כנפי-שטייניץ, שבמהלכו חקר בא-כוח המאשימה את הלל ואת חזן והעלה את טענותיה של המאשימה בהרחבה, ניתנה החלטה הדוחה את עמדת המאשימה ומאשרת את חלופת הלל וחזן. בהחלטה נקבע כי הנאשם 1 ישוחרר לחלופה זו, בכפוף לחתימת המפקחים, הלל וחזן, על ערבות צד שלישי. עוד נקבע, כי על הנאשם 1 לערוך בדיקת שרידי סם אחת לשבוע ולהוסיף להיות במעקב פסיכיאטרי בקופת חולים (לא הוגש ערר על ההחלטה).

18. ועדת האבחון בעניינו של הנאשם 1 התקיימה ביום 7.5.2019, בהשתתפות הנאשם 1, באי-כוח הנאשם והמאשימה ונציגת שירות המבחן. בדו"ח הוועדה המפורט והמנומק (שהוגש ביום 15.5.2019), פורטו בהרחבה הרקע של הנאשם 1, הבדיקות והמבחנים שנערכו לו, עיקרי דבריו ובכלל זה, החרטה שהביע על מעשיו וכן הובא סיכום הדיון שערכה הוועדה. מסקנתה הייתה כי לנאשם 1 אין מוגבלות שכלית התפתחותית, אך ישנה הנמכה קוגניטיבית (הנמכה מסוימת בכושר השכלי). עוד קבעה הוועדה, כי הוא מבין היטב את ההליך הפלילי, כשיר לעמוד לדין וכי לא נמצאה הפרעה משמעותית בשיפוט שלו ובהתנהלותו בשעת מעשה.

ביום 13.5.2019 הוגש תסקיר מקיף ומסכם מטעם שירות המבחן, אשר הוכן לקראת שלב הטיעונים לעונש בעניין הנאשם 1. בתסקיר זה הובאה סקירה מפורטת של הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, מידע בעניין העבירה הנוכחית, ההליכים מאז מעצרו, מידע בעניין שימושו בעבר בסמים ועיקרי מסקנות ועדת האבחון. שירות המבחן עמד על חומרת העבירות שעבר הנאשם 1, אך מנגד, על כך שהכיר באחריותו ושיתף פעולה עם שירות המבחן, בין השאר בכל הנוגע לנושא התמכרותו בעבר לסמים. בעניין זה הודגש, כי זה למעלה משנה, שהבדיקות שנערכו לנאשם 1 לאיתור שרידי סם היו נקיות לחלוטין. לנוכח מסקנות ועדת האבחון, המליץ שירות המבחן על עריכת דיון נוסף לפני ועדת האבחון, כדי לאפשר גיבוש תכנית טיפולית מתאימה לנאשם 1, ולפיכך התבקשה דחיית הדיון במספר חודשים, לחודש ספטמבר 2019.

19. בתום הדיון שהתקיים ביום 19.5.2019 התקבלה המלצת שירות המבחן ובהתאם לכך נקבע, כי הנאשם 1 יופנה שנית לוועדת אבחון לשם קבלת המלצה בעניין דרכי טיפול. כמו כן, לבקשת שירות המבחן, ישיבת הטיעונים לעונש בעניין הנאשם 1 נדחתה בהתאם. ועדת האבחון המשלימה התקיימה ביום 11.6.2019, ובחוות דעתה ניתנו המלצות שונות בעניין המסגרות המתאימות לנאשם 1 בכל הנוגע להיבט הרפואי-נפשי, למקום המגורים, להיבט התעסוקתי ולהיבט הרגשי. כן ניתנו המלצות בעניין תכניות שישפרו את מיומנותיו החברתיות וכדומה.

ביום 1.9.2019 הגיש שירות המבחן תסקיר נוסף בעניין הנאשם 1. דווח בו על הקשר הרצוף שלו עם שירות המבחן, הכולל מפגשים פרטניים ובדיקות לאיתור שרידי סם, אשר כולן נמצאו נקיות. בהתאם להמלצותיה של ועדת האבחון, הומלץ להפנות את הנאשם 1 להוסטל 'בראשית', בכפוף להחלטת ועדת הקבלה של המקום. בהתאם להחלטה מיום 3.9.2019, אשר ניתנה בהסכמת הצדדים, הנאשם 1 הופנה לוועדת הקבלה של הוסטל 'בראשית'.

ביום 22.10.2019 הודיע שירות המבחן כי יכולותיו של הנאשם 1 גבוהות מאלו של דיירי הוסטל 'בראשית', ולכן הומלץ לשלבו בהוסטל 'בית אילה' באשקלון, המשויך ל'בית עופרים', המתאים לאוכלוסייה צעירה. בהסכמת הצדדים ובהתאם להחלטה מיום 27.10.2020, הופנה הנאשם 1 אל מסגרת זו. במהלך שהייתו שם, אף התאפשרה יציאתו למסגרת תעסוקתית. עם זאת, בתסקיר מיום 3.12.2019 עמד שירות המבחן על קשיי הסתגלותו של הנאשם 1 בהוסטל, אך

לצד זה הומלץ על שינוי תנאי שחרורו המגבילים, כדי שתתאפשר יציאתו בליווי צוות המקום לתעסוקה התואמת אוכלוסייה מוגבלת. בסופו של התסקיר ביקש שירות המבחן לדחות את הדיון בעניין עונשו של הנאשם 1, כדי לאפשר השלמה וגיבוש של התהליך הטיפולי בעניינו. בהתאם לכך, בהחלטה מהדיון מיום 11.12.2019, נדחתה פעם נוספת ישיבת הטיעונים לעונש.

בתסקיר נוסף מיום 7.1.2020 חזר שירות המבחן ועדכן כי הנאשם 1 מתקשה להסתגל לשהייה בהוסטל 'בית אילה', בשל תחושת שונות משמעותית מפרופיל הדיירים במקום, ובשל תפיסתו העצמית הנורמטיבית לעומת דיירי המקום ושונותם לעומתו. נטען כי קשיי הסתגלותו אף באו לידי ביטוי בגילויי אלימות ובכך שלאחר המפגש ביום 6.1.2020 עם שירות המבחן, לא חזר הנאשם 1 אל ההוסטל עם המדריכה המלווה, אלא חזר באופן עצמאי רק כעבור מספר שעות. עוד נאמר, כי על-פי הערכת שירות המבחן, ההוסטל תואם את צרכיו של הנאשם 1, אך בשל קשייו המתוארים, התבקשה הקדמת הדיון. בדיון מיום 15.1.2020 עמד בא כוח הנאשם על הסיבות לקשייו של הנאשם בהוסטל. אף הנאשם 1 עצמו אמר כי אינו מרגיש שייך למקום שבו שוהים, כדבריו, "אנשים עם בעיות נפשיות" (עמ' 44 בפרוטוקול). לאחר שמיעת הנאשם 1 ובא כוחו, ניתנה במועד זה החלטה שהורתה לשירות המבחן לשוב ולבחון את טענותיו של הנאשם 1 ולהגיש המלצה נוספת.

בתסקיר נוסף מיום 27.1.2020, שהוגש בעקבות ההחלטה האמורה, הודיע שירות המבחן כי בשל סירובו של הנאשם 1 להוסיף ולשהות בהוסטל של 'בית עופרים' ובשל הפרתו את כללי המקום, לא ניתן לאפשר לו להישאר שם. בתסקיר לא הומלץ על מסגרת אחרת עבור הנאשם 1, אלא ומהטעמים שפורטו והקושי לשלבו במסגרת חוץ-ביתית התואמת את צרכיו, הומלץ לסיים את ההליך המשפט בעניינו. כן הומלץ להשית עליו ענישה מוחשית, מרתיעה, תוך התחשבות בתקופת ניסיון שיקומו. הומלץ כי אם יושת עליו מאסר בפועל, תיבחן אפשרות שילובו בטיפול מתאים במסגרתו.

20. בעקבות התסקיר האחרון הגישה המאשימה, ביום 28.1.2020, בקשה להורות על מעצר הנאשם 1 עד תום ההליכים. הבקשה נדונה ביום 30.1.2020, שבסופו נקבע מועד לשמיעת הטיעונים לעונש בעניינו. בהיעדר אפשרות או הצעה לשילוב הנאשם 1 במסגרת המתאימה לו, נקבע כי תוחזר על כנה חלופת הלל וחזן, שכמתואר לעיל, כללה את מגורי הנאשם 1 בביתו של הלל בבאר-שבע ועבודה בחנות של חזן, בעוד השניים משמשים מפקחים לנאשם 1. שירות המבחן התבקש להגיש תסקיר משלים וסופי לנאשם 1 וככל הניתן, לבחון מסגרת טיפולית לנאשם 1.

התסקיר האחרון בעניינו של הנאשם 1 הוגש ביום 25.2.2020. במסגרתו חזר שירות המבחן על עיקרי התסקיר שקדם לו, תוך הדגשת אי השתלבות הנאשם 1 בהוסטל 'בית עופרים' ועזיבתו את המקום בחלוף כחודשיים. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם 1 התנגד לבחון השתלבות במסגרת חוץ ביתית נוספת וכי הערכתם היא כי עדיין אינו בשל להתמסר לתהליך שיקום כולל ההולם את צרכיו.

21. ניתן לסכם את כל התסקירים הרבים שהוגשו בעניינו של הנאשם 1, בכך שלמרות האמור בתסקירים האחרונים, נראה כי הנאשם 1, הוא דווקא עבר כברת דרך משמעותית מאוד מאז הוגש נגדו כתב האישום. תחילה, מיום 28.2.2018 ועד יום 30.4.2018 במשך כחודשיים, שהה במעצר. לאחר מכן, מיום 30.4.2018 עד יום 18.3.2019, במשך כעשרה חודשים וחצי שהה בקהילת 'מלכישוע'. גם אם התכנית שהוכנה עבורו ב'מלכישוע' לא הושלמה, נראה כי

לא ניתן לחלוק על כך שהנאשם עבר שם תהליך שיקום משמעותי ומוצלח של גמילה מסמים, וכי מאז יצא משם, כל הבדיקות השבועיות שנערכו לו נמצאו נקיות משרידי סם. לאחר מכן, מיום 18.3.2019 ועד תחילת חודש נובמבר 2019, במשך כשבעה חודשים וחצי שהה הנאשם 1 בחלופת הלל וחזן. לאחר תקופה זו, מיום 3.11.2019 ועד יום 30.1.2020, במשך כשלושה חודשים שהה בהוסטל 'בית עופרים' ולאחר שנמצא כי לא התאים לו, חזר אל חלופת הלל וחזן. חלופה של שני אנשים זרים, אשר התנדבו מתוך רצון טוב לתמוך בנאשם 1 ולסייע לו במתן קורת גג ובמתן מקום עבודה. בחלופה זו הוא שוהה עד עתה, זה למעלה משמונה חודשים.

נראה אפוא, כי כאמור בתסקיר מיום 13.5.2019, אך בהתחשב בשינויים המשמעותיים שחלו במהלך התקופה בת למעלה משנה מאז הוגש תסקיר זה, גורמי הסיכון להישנות מעשיי עבירות מצד הנאשם 1 הם אלו: חומרות העבירות שבהן הורשע והשלכותיהן, התרשמות שירות המבחן כי לנאשם נטייה להשליך את מעורבותו בעבירות על שותפיו לעבירה, אך תוך הבנת חומרת מעשיו. כמו כן, בהיעדר מסגרת משפחתית וחברתית תומכת, יש חשש להיגררות אחר סביבה שולית.

בעניין גורמי הסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן את הודאת הנאשם 1 בעבירות, הכרתו באחריותו למעשיו, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והימנעותו מצריכת סמים במשך תקופה ממושכת שבמהלכה כל הבדיקות שנערכו לו נמצאו נקיות משרידי סם. שירות המבחן אף הצביע על תפקודו התעסוקתי של הנאשם 1, את היותו נעדר הרשעות קודמות וכן את התרשמותם כי ההליך המשפטי, לרבות ההליכים הנוגעים למציאת חלופת מעצר ומציאת מסגרות חלופיות, שימשו לו גורם מרתיע ומציב גבולות, באופן שעשוי למנוע הישנות של מעורבות בפלילים. הנאשם 1 אף ביטא צער וחרטה על עצם מעורבותו בעבירות, ביטא רצון ונכונות להימנע ממעורבות נוספת של הפרת חוק וכן הביע את רצונו להשתלב במסגרת טיפולית ארוכת טווח המתאימה לצרכיו, מתוך רצון להסתייע בה כדי להביא לשינוי משמעותי בחייו. עם זאת, הודגש, כי מצב שבו זה שנים רבות אין לנאשם מסגרת תומכת, עלול להביא להתדרדרות במצבו הרגשי והנפשי, לסיכון של חזרה לשימוש בחומרים משני תודעה או להידרדרות למעורבות בפלילים.

המלצת שירות המבחן בעניין הנאשם 1 עברה מספר שינויים. תחילה הומלץ על ענישה עם אופק שיקומי טיפולי, אך מאוחר יותר, משבחר הנאשם 1 לעזוב את ההוסטל שבו שהה, שונתה ההמלצה לענישה מוחשית, תוך הוספת המלצות טיפוליות במסגרת הכלא.

הנאשם 2 - דן אברהם לוי

22. בעניין הנאשם 2 הוגשו עשרה תסקירים, הודעות ועדכונים מטעם שירות המבחן (קציני המבחן שמואל ורהפטיג, אביגיל לסרי ועינב ודעי), מהתאריכים הבאים: 19.3.2018, 17.6.2018, 25.10.2018, 7.3.2019, 15.5.2019, 6.6.2019, 3.7.2019, 24.9.2019, 12.1.2020, 5.5.2020.

23. הנאשם 2 (יליד 27.2.1996), היה בן 22 בעת שעבר את העבירות שבהן הורשע (כיום כבן 24 וחצי). במועד שבו עבר את העבירות, שירת בצבא בתפקיד נהג מבצעים בחטיבת השריון, אך על רקע העבירות, הופסק שירותו

הצבאי. מהלך חייו קודם למעצרו היה נורמטיבי. במשפחתו ארבעה ילדים והוא השני (אחיו, הנאשם 3, הוא צעיר הילדים). אביו עובד כאחראי בטיחות במפעל לתרופות ואמו גננת, העובדת גם בתחום הרפואה האלטרנטיבית.

הנאשם 2 סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. על רקע בעיות קשב וריכוז, למד בכיתה מקדמת של החינוך המיוחד. קודם למעצרו מעולם לא הסתבך בפלילים. החל את שירות והצבאי כלוחם בחיל השריון, אך לדבריו, בשל התנהגות בעייתית הועבר לתפקיד לוגיסטי בחטיבה. העבירה נעברה כשלושה חודשים קודם לסיום שירותו הצבאי. על פי מכתב ממפקדיו בצבא, הוא מילא את משימותיו על הצד הטוב ביותר ויחסיו הבין-אישיים עם מפקדיו ועם עמיתיו היו טובים.

24. בתסקיר המעצר הראשון מיום 19.3.2018, צוינה התרשמות שירות המבחן מכך שהנאשם 2 מתקשה בזיהוי מצבי סיכון וכי הוא בעל נטייה לריצוי סביבתו ולמזעור דפוסי התנהגות בעייתיים. עם זאת נאמר, כי המעצר שימש עבורו גורם מרתיע משמעותי ומציב גבולות. לנוכח הסיכון מהישנות עבירות דומות, הומלץ שהנאשם 2 יהיה במעצר בית מלא בבית הוריו, וכי יינתן צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים, אשר מאז הוארך מעת לעת. בהתאם להמלצה זו, ביום 21.3.2018 (לאחר כחודש מעצר), שוחרר הנאשם 2 למעצר בית מלא בבית הוריו ובפיקוחם.

25. בתסקיר נוסף מיום 17.6.2018, שהוגש בחלוף כשלושה חודשים, נאמר כי הנאשם 2 לא הפר את תנאי השחרור, הוא מתמיד להגיע לקבוצה טיפולית בשירות המבחן שנועדה לעצורי בית ומשתף פעולה. בשל רצונו לחזור לשרת בצבא, הומלץ לשקול בחיוב אפשרות זו. בהתאם להמלצה זו, נקבע במסגרת הליך המעצר, כי הנאשם 2 רשאי לצאת מהבית למספר שעות מידי יום.

בתסקיר מיום 25.10.2018, דווח על סיום תהליך הקבוצה הטיפולית שבה שולב הנאשם 2. שירות המבחן התרשם שהוא מודע להתנהגות הבעייתית שהביאה למעצרו והביע רצון לשוב למסלול חיים נורמטיבי כפי שהיה קודם למעצר. הוצע לו לאפשר לו יציאה לעבודה בפיקוח, אך הוא לא היה מעוניין בכך, מאחר שביקש להשלים את שירותו הצבאי, דבר שהצבא טרם אישר.

26. במסגרת הליך הגישור ובהתאם להסדר טיעון שהושג במסגרתו, הורשע הנאשם 2 ביום 27.2.2019. בהחלטה מאותו יום נקבע, כי ישהה במעצר בית לילי בלבד.

בתסקיר מיום 7.3.2019 נאמר, כי הנאשם 2 ביקש לבטל את מעצר הבית, כדי לאפשר לו להשלים את שירותו הצבאי. מאחר שעל-פי התרשמות שירות המבחן, הנאשם 2 לא ביטא הכרה ברורה ומודעות גבוהה למעשיו, אלא מיזער את התנהלותו הבעייתית, לא הומלץ לבטל את מעצר הבית הלילי (כפי שאמנם נקבע עוד קודם לכן, בהחלטה מיום 27.2.2019).

27. בתסקיר מיום 15.5.2019, הומלץ לדחות את הדיון בעניין עונשו של הנאשם 2, כדי לאפשר את השתלבותו בתהליך טיפולי במסגרת עמותת אפש"ר. המלצה אשר באה על רקע דברי הנאשם 2, כי בעבר נקלע לחובות על רקע

הימורים, הגם ששלל כי גם כיום הוא נוהג להמר. בסופו של דבר, על רקע סגירת פעילות העמותה ובעיקר משנמצא כי לנאשם 2 אין בעיית הימורים (כאמור גם בתסקיר מיום 3.7.2019), השתתפותו במסגרת זו הייתה רק לזמן קצר.

בתסקירים הבאים, מיום 6.6.2019, מיום 3.7.2019 ומיום 24.9.2019, דווח על הקבוצות הטיפוליות שבהן השתתף הנאשם 2, בהן קבוצת "צעירים", וכן דווח על מפגשי הפרטניים עם קצינת המבחן. בתסקירים אלו הומלץ על המשך התהליך הטיפולי ועל דחיית הטיעונים לעונש בהתאם לכך. עוד דווח כי לנאשם 2 נערכו בדיקות שבועיות לאיתור שרידי סם, אשר נמצאו נקיות, למעט בדיקה אחת מיום 4.9.2019, שהעידה על שימוש בסמים מסוג מריחואנה וקוקאין. בעקבותיה הוגברה תדירות הבדיקות לפעמיים בשבוע, אשר כולן נמצאו נקיות.

28. בתסקיר מיום 12.1.2020 דווח על נסיגה מסוימת בשיתוף הפעולה מצד הנאשם 2. דווח כי מתוך עשרים וחמישה מפגשים בקבוצה הטיפולית שבה שולב, הגיע רק לשישה עשר ולחלקם אף איחר. לאחר התערבות קצינת המבחן וקיום פגישות פרטניות עמו, גילה יותר מחויבות והתמיד בהגעה למפגשים, אך התקשה בשיתוף. כעבור מספר שבועות, שוב גילה חוסר מחויבות לטיפול הקבוצתי ובמהלך התקופה שבין 3.11.2019 ליום 18.12.2019, אף לא התייצב לבדיקות לבדיקת שרידי סם. לאחר ששירות המבחן עירב את אביו, הסביר האב, כי התנהלותו של הנאשם 2 נבעה ממשבר אישי, נסיבות משפחתיות ובעיות רפואיות של בן משפחה ומכל מקום, הנאשם 2 שלל שימוש בסמים והתחייב להתמיד בתהליך הטיפולי ובבדיקות לגילוי שרידי סם. בחודש שקדם להגשת התסקיר, הגיע בעקבות למפגשים הקבוצתיים, גילה פתיחות רבה יותר והשתתף באופן פעיל ומשמעותי. במקביל נערכו עמו מפגשים פרטניים שבמהלכם גילה הנאשם 2 אמפתיה כלפי קורבנות העבירה, אכזבה מעצם העובדה שעבר את העבירות, וכן קשיים ותסכולים שעמם הוא מתמודד, לנוכח העבירות שעבר, ההליך המשפטי ואי סיום השירות הצבאי. שירות המבחן הוסיף כי התרשם מצעיר בעל יכולות בין-אישיות, אשר גילה לאורך חייו יציבות והתמדה בלימודיו ובמסגרת הצבאית, שעולם ערכיו תקין, עמדותיו פרו-חברתיות ושאפותיו נורמטיביות. עם זאת, הצביע גם על קשיים בהתנהלותו. כדי לאפשר את מיצוי התהליך הטיפולי וכדי לבחון אם התמדת הנאשם 2 נמשכת, התבקשה דחיית הטיעונים לעונש.

29. בתסקיר האחרון, מיום 5.5.2020, עמד שירות המבחן על כך שלאחר תקופה של חוסר יציבות בהתנהלותו של הנאשם 2, מאז חודש דצמבר 2019 חל מפנה חיובי ומשמעותי בהתנהלותו ובשיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן. הוא המשיך בקביעות ובהתמדה בהשתתפות פעילה וחיונית בקבוצת הצעירים שבה שולב עוד בחודש יוני 2019 ואף בפגישות פרטניות. במסגרתה הצליח לבחון את התנהלותו קודם לעבירה ולחשוב באופן מעשי על עתידו. הוא אף הביע חרטה כנה על העבירות שעבר, אשר גם לדבריו וגם לפי התרשמות שירות המבחן, אינם מאפיינים את חייו ואת אישיותו ואשר נראה כי נבעו מנטייה לריצוי חברתי. בתקופה זו החל הנאשם 2 גם לחפש נתיב תעסוקתי ולגייס כוחות להתמדה בכך ובין השאר, החל לעבוד במכירה ושיווק של כרטיסי אשראי. אף מעסיקיו העידו על שביעות רצון מאופן התנהלותו ומעבודתו, אשר הופסקה רק בשל המגבלות לנוכח התפרצות נגיף קורונה. הוא גם התייצב לכל הבדיקות לאיתור שרידי סם, אשר כולן נמצאו נקיות. למעט משבר שעבר בעקבות פטירת סבתו ותסכולו על רקע הפסקת עבודתו, הפסקת הטיפול הקבוצתי ומעבר לטיפול טלפוני, לנוכח משבר הקורונה, ניכר כי העלה את חייו על מסלול תקין.

לנוכח האמור ואף בהתחשב בהתמשכות ההליך המשפטי, המלצת שירות המבחן היא, כי למרות חומרת העבירות שעבר הנאשם 2, יש לתת משקל משמעותי לתהליך הטיפולי שעבר, לשיתוף הפעולה מצדו, לחרטתו הכנה על מעורבותו

בעבירות ולהכרתו באחריותו. כן הומלץ לתת משקל לכך שהעבירות אינן מאפיינות את מהלך חייו, את לימודיו בבית הספר, השתלבותו במכינה קדם צבאית ובשירות צבאי, אשר נקטע לקראת סיומו לנוכח העבירות שעבר, ובעיקר לשקול את השינוי החיובי שחל מאז החל ההליך המשפטי. לפיכך הומלץ להימנע מהשתת מאסר בפועל, העלול לפגוע בנאשם 2, להביא להידרדרותו ולפגוע בשיקום חייו. הומלץ אפוא, כי עונשו של הנאשם 2 יהיה מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, מאסר מותנה מרתיע, פיצוי למתלוננים וצו מבחן לשנה, שבמסגרתו יוכל להמשיך בטיפול הקבוצתי ובליווי פרטני של שירות המבחן.

הנאשם 3 - עמנואל לוי

30. בעניין הנאשם 3 הוגשו אחד-עשר תסקירים, הודעות ועדכונים מטעם שירות המבחן (קציני המבחן יעל רותם (וראובן מאיר), מהתאריכים הבאים: 19.3.2018, 17.6.2018, 25.10.2018, 10.12.2018, 11.3.2019, 5.5.2019, 3.6.2019, 3.7.2019, 24.9.2019, 7.1.2020, 30.4.2020.

31. הנאשם 3 (יליד 4.10.1999), היה בן 18 וחצי בעת שעבר את העבירות שבהן הורשע (כיום כבן 21). הנאשם 3 הוא כאמור, אחיו של הנאשם 2, והוא הצעיר מבין ארבעת ילדי המשפחה. עד גיל 15 למד במסגרות דתיות. לאחר מכן עבר לתיכון מקצועי, אך בשל קשיים בלימודים, חלה הידרדרות והוא נשר מהלימודים והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. עבודתו האחרונה הייתה בחברה המפיקה אירועים. סמוך למעצרו אמור היה הנאשם 3 להתחיל לימודים בחל"ד, במסגרת לנוער נוסר, לשם השלמת 12 שנות לימוד וכן אמור היה להתגייס לשירות צבאי, ולדבריו, היה מיועד לחיל המודיעין. אין לחובתו הרשעות קודמות.

על-פי תסקיר המעצר הראשון מיום 19.3.2020, לנאשם 3 קשר קרוב עם אחיו, הנאשם 2, עמו שהה בתא המצער. שירות המבחן התרשם כי המעצר היה גורם מטלטל עבור הנאשם 2, אשר הביע רצון לנהל אורח חיים תקין ולהשתלב בתהליך טיפולי. על רקע התנהלותו הנורמטיבית קודם למעצרו והתגייסות המשפחה וההורים ומחויבותם לסייע לשני הבנים-הנאשמים ומנגד, נטייתו להיגררות אחר אחרים תוך ניסיון לריצויים, הומלץ לשחרר אותו למעצר בית בבית סבו וסבתו. כן הומלץ שיינתן צו פיקוח מעצרים, שיאפשר את שילוב הנאשם 3 במסגרת טיפולית מטעם שירות המבחן.

בהתאם להמלצת שירות המבחן, ביום 21.3.2018 (לאחר כחודש מעצר), שוחרר הנאשם 3 למעצר בית מלא בבית סבו וסבתו ובפיקוחם.

32. בתסקיר מיום 17.6.2018, שהוגש בחלוף כשלושה חודשים, נאמר כי הנאשם 3 מקפיד על תנאי השחרור. הוא שולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן שנועדה לעצורי בית ומשתף פעולה, אך ביטא קשיים ומצוקה הנובעים מהשהייה בבית הסבים המבוגרים, ממגבלות מעצר הבית ומהמרחק מהוריו. שירות המבחן עמד על הקשיים שעמם התמודד הנאשם 3, אשר הובילו לנשירתו מהלימודים ולהיגררות למעשי העבירות שעבר. הומלץ לאפשר לו להשתלב בעבודה בחברת הובלות של דודו, אשר נמצא מתאים לפקח עליו. כן הומלץ על המשך התהליך הטיפולי הקבוצתי, העתקת מקום מעצר הבית לבית ההורים ואפשרות יציאה מהבית למספר שעות בימי שישי ושבת.

בהתאם להחלטה מיום 26.6.2018, אושרה יציאת הנאשם 3 לעבודה בחברה של הדוד וכן העתקת מקום מעצר הבית לבית ההורים.

33. בתסקיר מיום 25.10.2018 דיווח שירות המבחן על כך שבתחילה הגעת הנאשם 3 אל הקבוצה הטיפולית במסגרת שירות המבחן הייתה סדירה, אך מאז שהוא שולב במקום עבודה, הוא החל להיעדר מהמפגשים, לעתים אף מבלי להודיע מראש, התקשה להשתתף במפגשים באופן פעיל, וסיים את השתתפותו בקבוצה ביום 18.10.2018. במקביל, בשל פגיעה בידו, נעדר מהעבודה ועל רקע זה הביע קושי להימצא במעצר בית המלא. הומלץ אפוא, על בחינת אפשרות תעסוקתית וכן הומלץ כי לעת הזו, לא ישונו תנאי מעצר הבית המגבילים.

ביום 10.12.2018 הודיע שירות המבחן כי הנאשם 3 לא הגיע לפגישה שנקבעה לו. בשיחה טלפונית עם אביו עלה כי הוא מבקש להמשיך לעבוד אצל הדוד. שירות המבחן הוסיף, כי אף אין מניעה שהנאשמים 2 ו-3, האחים, יעבדו יחד באותו מקום.

34. במסגרת הליך הגישור ובהתאם להסדר טיעון שהושג במסגרתו, הורשע הנאשם 3 ביום 27.2.2019. בהחלטה מאותו יום נקבע, כי ישהה במעצר בית לילי בלבד.

בתסקיר מיום 11.3.2019 דווח כי הנאשם 3 מקפיד על תנאי השחרור וכי הוא מבקש שיוסרו התנאים המגבילים, כדי לאפשר לו להתגייס לצבא, דבר שמאד חשוב ומשמעותי מבחינתו. מאחר שלנאשם 3 נמסר כי גיוס לצבא אפשרי רק אם לא יהיה נתון לתנאי שחרור מגבילים, הודיע שירות המבחן, כי בשל ההערכה כי הגיוס לצבא משמעותי ואף עשוי להיות חלק מהתהליך השיקומי, תיבחן אפשרות להמליץ על הקלה בתנאים, בכפוף להמלצה לאפשר את גיוס הנאשם 3 לצבא.

35. בתסקיר מיום 5.5.2019, אשר הוגש במסגרת ההליך העיקרי, חזר שירות המבחן וציין את תסכולו של הנאשם 3 לנוכח מגבלות מעצר הבית, והדגיש את תמיכת בני משפחתו, המשמשים עבורו גורם מעצים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם 3 מכיר באחריותו לעבירות שעבר, אך מצמצם מחומרת המעשים ומהשלכותיהם ואף הביע קושי בשל המחיר הכרוך במעצרו. הוא הביע רצון להשתלב באורח חיים תקין ונורמטיבי, מתחרט מאד על מעשיו ומתרחק ממצבים ומקומות העלולים להוביל אותו לעבירות על החוק. הנאשם 3 אף הביע מוטיבציה להשתלב בתהליכים טיפוליים, אך ניכר כי שקל גם את התועלת שיש בכך להליך המשפטי. שירות המבחן התרשם כי מדובר באדם צעיר, ערכי נורמטיבי ומכבד חוק, שאף הצליח להשתלב במסגרות תעסוקה מתאימות לו ונמנע ממעורבות במעשים פליליים. צוין כי המעצר וההליך הפלילי שימשו גורמים מרתיעים ומלמדים, המצביעים על סיכוי לשיקום ולהתרחקות מעבירות פליליות. לעומת זאת, גורמי הסיכון להישנות עבירות הם, חווית הנאשם 3 את חייו עד כה כחוסר הצלחה שפגעו בביטחונו העצמי, נטייתו להיגרר אחר אחרים ולצמצום חומרת מעשיו וכן קשייו במצבי קושי. לפיכך, חרף חומרת העבירות שעבר, לנוכח הכרת הנאשם 3 באחריותו, תוך הבעת חרטה כנה וכן לנוכח שאר השיקולים שפורטו כאמור, המלצת שירות המבחן הייתה לדחות את הטיעונים לעונש בעניינו, כדי לשלב בתכנית שיקומית, אשר הנאשם הביע את הסכמתו ואת רצונו להשתלב בה.

36. בתסקיר משלים מיום 3.5.2019 נאמר שהנאשם 3 צפוי להשתלב בקבוצה טיפולית שתפעל מחודש נובמבר 2019 עד חודש יולי 2020. בשל נכונותו להשתלב בתכנית, גם אם מדובר במוטיבציה הנובעת משיקולים חיצוניים הנוגעים להליך המשפטי או לרצונו להתגייס לשירות צבאי, הומלץ לאפשר את השתלבותו, בייחוד בשל גילו וסיכויי שיקומו.

בתסקיר מיום 3.7.2019 דווח שוב על הקבוצה הטיפולית שבה אמור הנאשם 3 להשתלב וכי אף נשקל שילובו בתכנית "אוניברסיטה לעם" באוניברסיטה העברית, אך שילובו בקבוצה נדחה בשל היעדר אפשרות לשלבו בקבוצה שבה משתתף אחיו, הנאשם. שירות המבחן אף חזר על הרצון להתגייס לצבא, שמביע הנאשם 3 במפגשיו עמו. עדכון נוסף הוגש ביום 24.9.2019, שבו דווח, כי הנאשם 3 נמצא מתאים לקבוצות הטיפוליות ואף הביע מחויבות לכך וכי בינתיים הוא מתמיד בהגעה אל המפגשים הפרטניים ומגלה מוטיבציה להשתלבות בתכניות הטיפוליות.

בתסקיר משלים מיום 7.1.2019 דווח כי הנאשם 3 השתלב בהצלחה בקבוצה הטיפולית "צעירים", שפעילותה נמשכת שנה, ובמסגרתה עוסקים בגיבוש זהות אישית והקניית כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ומשבר ולזיהוי מצבי סיכון. אמנם הוא נעדר משניים מתוך חמישה מפגשים, אך הוא משתף פעולה ומגלה מוטיבציה. כמו כן ומאחר שבחר להשקיע את זמנו ומרצו בעבודתו, ביקש שלא להשתלב בתכנית של "אוניברסיטה לעם". לפיכך וכדי לאפשר מעקב אחר אופן השתלבותו של הנאשם 3 בתכנית, התבקשה דחייה של מספר חודשים.

37. התסקיר האחרון בעניין הנאשם 3 הוגש ביום 30.4.2020. דווח בו כי הנאשם 3 עובד כמתקין מזגנים וגר בבית הוריו. הוא ממשיך בהשתתפות בקבוצה הטיפולית מטעם שירות המבחן ואף הגיע אל רוב המפגשים שהתקיימו עד חודש מרץ, אך הופסקו על רקע משבר הקורונה ומאז הקשר עמו נמשך באמצעות שיחות טלפון. מדריך הקבוצה דיווח כי הוא שיתף פעולה, תרם לדיוניה ואף נראה כי נעזר בה. הוא הביע את תחושתו כי נתרם מההליך הטיפולי, נפתח במסגרת הקבוצה וחזק את בטחונו העצמי וכן הביע רצון ונכונות להמשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית.

לנוכח האמור בתסקירים בעניינו של הנאשם 3, התהליך הטיפולי המשמעותי שבו הוא משתתף ושיתוף הפעולה מצדו, וכן לנוכח התרשמות שירות המבחן כי אין לו דפוסי התנהלות עבריינית, המלצת שירות המבחן היא, כי יושת עליו עונש מאסר בעבודות שירות. כן הומלץ על צו מבחן, אשר יאפשר את המשך השתלבותו בקבוצה הטיפולית.

ג. טענות באי-כוח הצדדים בעניין העונש ודברי הנאשמים בעניין העונש

טענות המאשימה לעונש

38. מספר מתחמי הענישה - המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד משני האישומים, בשל כך שמדובר בשני אירועים שתוכננו בנפרד, ההכנות היו נפרדות, התרחשו בפער זמנים ובמקומות שונים ואף ישנם שני מתלוננים שונים.

39. האישום הראשון - המאשימה טענה כי דובר בעבירת שוד חמורה, שחומרתה נובעת מהנסיבות הבאות: השוד היה בשעה נוחה באישון לילה ובחבורה; קדם לו תכנון, שכלל את הגעת הנאשם 1 לסקירת המקום; הצטיידות בכלי תקיפה, שכללו סכין, אקדח דמה וגז פלפל; הנזק, שכלל את הרכוש שנגנב וכסף בסך 4,000 ₪, שאינו סכום מבוטל; אמנם למתלונן לא נגרם נזק גוף, אך לנוכח השימוש בנשק, היה פוטנציאל הסלמה שעלול היה להוביל לתוצאות קשות.

הנאשם 1 - חלקו הוא הדומיננטי ביותר. הוא הצטייד בסכין ובאקדח דמה, הוא פנה אל המוכר ודרש את הכסף בעודו אוחז בסכין והוא זה שהלך אחרי המוכר. הוא גם התחלק ברוב השלל עם הנאשם 2, ומכאן עולה השותפות המלאה ביניהם; הנאשם 2 - הוא הצטייד בגז פלפל ואחז בו כשעמד מעבר לדלפק והביט במתרחש בזמן שהמוכר פתח את מגירת הכסף, ואז הורה למוכר למסור לו את חפיסות הסיגריות. חלקו זה לזה של הנאשם 1, מאחר ששניהם היו דומיננטיים וחילקו ביניהם את התפקידים; הנאשם 3 - חלקו קטן משל הנאשמים 1 ו-2, ולכן הורשע בסיוע לעבירה, אך לא ניתן להמעיט מחלקו, שכלל את הסעת הנאשמים 1 ו-2, המתנה להם והסעת הנאשם 1 חזרה לדירה. אמנם הנאשם 3 קיבל מעט מהכסף, אך עדיין מדובר בקבלת חלק משלל השוד.

40. האישום השני - לטענת המאשימה, עצם התרחשות אירוע השוד השני מלמד כי לא דובר באירוע חד פעמי, אלא מעשים חמורים שחזרו בהפרש של יומיים. גם אירוע זה תוכנן ונעשה באותה תבנית פעולה, שכללה סקירה מקדימה של המקום והליכת שלושת הנאשמים יחד לחנות נוחות בשעת לילה מאוחרת, בעודם מצטיידים בכלי תקיפה, תוך חלוקת תפקידים ביניהם.

הנאשם 1 - הוא זה שנכנס לחנות בעוד הנאשמים האחרים המתינו לו בחוץ, אך רק בשל תושיית המתלונן שהתנגד, השוד לא הצליח ולמרבה המזל, הסתיים בפציעה קלה בלבד של המתלונן, שנחתך שני חתכים בידו; הנאשמים 2 ו-3 - אמנם הם המתינו בחוץ, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיהם, שנועדו להשגת מבוקשם, תוך הטלת אימה על המתלונן.

41. רמת הענישה - המאשימה טענה כי קשת הענישה בעבירות שוד רחבה מאוד, אך המדיניות הברורה היא, כי בשל חומרת העבירה, מושטים עונשי מאסר בפועל לתקופות משמעותיות. לטענתה, בשל הפוטנציאל הרב לפגיעות בגוף במהלך אירועי שוד, ההחמרה בענישה היא גם אם במהלך השוד לא נגרמה פגיעה בגוף, אלא רק נזק לרכוש. בעניין זה הפנתה אל דברי בית המשפט בע"פ 4841/13 ספי נ' מדינת ישראל (6.2.2014) (כב' השופט א' רובינשטיין, פסקה י') כי "כבר נכתב פעם אחר פעם כי עבירת השוד צריך שתידון במאסר מאחורי סורג ובריה ועל פי רוב גם לא לתקופה קצרה. זאת ראשית, בשל הוראת המחוקק בסעיף 402 לחוק העונשין הקובעת עונש מרבי של 14 שנות מאסר... שנית, עבירה זו חמורה מטבעה, שכן משמיעה היא אלימות או פוטנציאל לאלימות, כי לא אחת התנגד הקורבן לשוד ולא אחת ישלף השודד נשק חם או קר ויכלה זעמו בקורבן, או יפגע בו כדי להשתיקו... ניתן דעתנו גם לטראומה הנלווית לעבירה זו אצל הקורבן. המחוקק ביקש, למצער להרתיע... ומכל מקום להרחיקם מן החברה לתקופה מתאימה...".

42. מדיניות הענישה הנוהגת ומתחמי הענישה: המאשימה הפנתה לשלושה פסקי דין - אשר יפורטו בהמשך הדברים, במסגרת הדיון בעניין זה - אשר לפיהם טענה כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, יש להעמיד את מתחמי

הענישה כלהלן:

בעניין האישום הראשון - לגבי הנאשמים 1 ו-2, מתחם ענישה בין 3 ל-6 שנות מאסר בפועל; לגבי הנאשם 3, מתחם ענישה בין 1.5 ל-3 שנות מאסר בפועל.

בעניין האישום השני - 30-60 חודשי מאסר בפועל לכל אחד משלושת הנאשמים.

43. הענישה הראויה - בעניין העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים, טענה המאשימה כלהלן.

הנאשם 1 - למרות מסקנת ועדת האבחון, כי לנאשם 1 הנמכה קוגניטיבית, ממסקנותיה לא עולה כי העבירות נעברו על רקע זה, ואף עולה כי הוא בטווח הנורמה, גם אם תפקודו ברף נמוך. לטענתה, לכל היותר יש בכך כדי להצדיק התחשבות מקלה מסוימת וכדי לאזן את התסקירים השליליים בעניינו. בעניין זה טענה, כי למרות התקופה הממושכת שבה שהה ב'מלכישוע' ועל אף ניסיונות שילובו במסגרות שונות, לא היה שיתוף פעולה מלא מצדו. לנוכח האמור טענה המאשימה, כי יש למקם את עונשו בחלק התחתון של מתחם הענישה.

הנאשם 2 - אמנם התסקיר בעניינו חיובי, אך שיתוף הפעולה מצדו וגם המפנה בהתנהלותו החלו בשלב מאוחר, בעיקר מחודש דצמבר 2019, בשונה מהתקופה שקדמה לכך. בסופו של דבר, התהליך הטיפולי שעבר הופסק בחודש מרץ 2019 בשל משבר הקורונה, כך שבפועל השתתף בו רק במשך כשלושה חודשים. לטענת המאשימה, בשל חומרת העבירות, אין להסתפק במאסר בעבודות שירות, מאחר שסטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום, אפשרית רק אם השיקום משמעותי, אך זה אינו המקרה. גם העובדה שהתאפשר לו לשהות במעצר בית לילי, שאף הוא בוטל, נבעה רק מההערכה כי לא נשקפת ממנו מסוכנות, אך אין בכך כדי להשליך על רמת הענישה.

הנאשם 3 - אף הוא שולב בקבוצה טיפולית רק בחודש דצמבר 2019, שהופסקה בחודש מרץ 2020 בשל משבר הקורונה. מהתסקירים בעניינו עולה כי רק בישורת האחרונה לקראת סוף התהליך, הוא השתלב בקבוצה טיפולית והחל לשתף פעולה, אך לטענת המאשימה, אין בכך כדי להצדיק חריגה ממתחם העונש או כדי להצדיק התחשבות ממשית בתהליך השיקום. שכן, אין מדובר בנאשם אשר מהשלב הראשון נרתם לתהליך שיקומי, אלא מצב שבו עשה כן רק לקראת גזירת עונשו.

לסיכום, המאשימה עתרה להשית על הנאשמים 1 ו-2 עונש של 5 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשם 3 מאסר בפועל למשך 3-3.5 שנים. כן ביקשה להשית על כל אחד מהנאשמים מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. בנוסף לכך ביקשה המאשימה לחלט את רכבו של הנאשם 2, אשר שימש לשני מעשי השוד ולכן עונה על הוראת סעיף 32 בפקודת סדר הדין הפלילי.

טענות בא-כוח הנאשם 1 לעונש

44. בא-כוח הנאשם 1 עמד בהרחבה על נסיבותיו האישיות של הנאשם 1, כפי שהובאו בתסקירים ובדו"ח הפסיכו-דיאגנוסטי. בכלל זה, הבעיות התפתחותיות והקוגניטיביות על רקע הנסיבות המשפחתיות הקשות שחווה בילדותו בבית הוריו. בתמצית הטעים, כי מאז היה הנאשם צעיר מאד, גיל 12 לערך, הוא הסתובב ברחובות, בעוד הוריו התנערו ממנו. אף הניסיונות ליצירת קשר עם הוריו בעקבות מעצרו, כשלו. לטענתו, רשויות הרווחה כלל לא טיפלו בנאשם קודם למעצרו, ולטענתו, בניגוד לטענת המאשימה, לא יהיה זה מדויק לומר כי הן סייעו לו לאחר מעצרו.

בא-כוחו של הנאשם 1 עמד על התהליך המשמעותי שעבר הנאשם במשך אחד עשר חודש בקהילת 'מלכישוע', אשר למרבה הצער לא הושלם, בשל הדו"ח הפסיכו-דיאגנוסטי שקבע כי אינו מתאים למקום. לטענתו, העובדה שבשלב מסוים התנהגות הנאשם 1 לא תאמה את כללי קהילת 'מלכישוע', נבעה מהפחתת המינון התרופתי והשפעותיה. מכל מקום, בראשית הדרך התסקירים בעניינו היו חיוביים ואף הוסכם על מעברו ל'מלכישוע'. לשם כך ובהיעדר גורם מממן, נעשו מאמצים רבים כדי לאפשר את שהייתו שם. רק לאחר מאמץ רב ובאופן חריג, משרד הרווחה נאות לממן זאת. נסיבותיו של הנאשם 1 חריגות מאד, ולכן לא ניתן להשוות את התסקירים בעניינו לתסקירים בעניין נאשמים אחרים, אך חרף נסיבות חייו הקשות מאד של הנאשם 1, ניתן לומר כי השתקם.

בא-כוח הנאשם 1 הוסיף, כי אף את התנהלות הנאשם 1 בעבירות, יש לבחון על רקע הנמכתו הקוגניטיבית. מדובר לטענתו, במעשי שוד "חובבניים" ולא מתוחכמים, שאף לא ניתן לומר כי נעשו לאחר תכנון מוקדם משמעותי וממשי. בדומה, לטענתו, אף הנזק שנגרם בסופו של דבר נמוך ולכן יש בכל אלו כדי להשליך גם על מתחם העונש.

45. מתחם העונש - בא-כוח הנאשם 1 טען, כי רף הענישה הנמוך לגבי עבירות שוד, כולל אף של"ץ. כך במיוחד אם מעשה השוד לא היה כרוך באלימות, כמו בשני המקרים הנדונים. בעניין האישום השני הוסיף, כי אין מקום לגזירת מתחם העונש מהעבירה שבה הורשע הנאשם, מאחר שזו עבירה שאינה חמורה, הנתונה לסמכות בית משפט השלום. עוד הוסיף, כי יש לתת משקל ממשי לנסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם 1 ולתהליך השיקום המשמעותי מאד שעבר, המצדיק הקלה משמעותית בעונש, כפי שקבעה עמדת הרוב (כבוד השופטת ד' ברק-ארז) בעניין ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018).

46. מדיניות הענישה הנוהגת - בא-כוח הנאשם 1 הפנה אל פסקי-דין רבים - אשר יפורטו בהמשך הדברים, במסגרת הדיון בעניין זה - אשר לפיהם טען, כי בהתאם למדיניות הענישה הנוהגת, אין הכרח להשית מאסר בפועל בשל הרשעה בעבירת שוד, וכי ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות, בשירות לתועלת הציבור ואף בפחות מכך.

עוד הוסיף, כי בעת גזירת עונשו של הנאשם 1 יש לתת משקל לממצאי הדו"ח הפסיכו-דיאגנוסטי ולכך שבדרך כלל, יש להקל בעונשם של בעלי מוגבלויות בתחום ההתנהגותי או הנפשי. לטענתו, אף יש לתת משקל גם לעובדה שעונש של מאסר בפועל עלול להזיק לו מאד, מאחר שבשל מגבלותיו הוא עלול להיחשף לניצול ולאיומים בין כותלי הכלא, כפי שאף נקבע בנסיבות דומות בעניין ת"פ (מחוזי חיפה) 10623-11-16 מדינת ישראל נ' פלוני (16.7.2017) (כבוד השופט ר' שפירא). באותו עניין, חרף הרשעת הנאשם בעבירות אלימות חמורות, נקבע כי לנוכח נסיבותיו האישיות המיוחדות, היותו בעל אישיות גבולית עם בעיות התנהגות, עונשו יהיה מאסר מותנים בלבד ופיצוי למתלונן. זאת בשל החשש שאם יישלח למאסר, מצבו עלול להידרדר והוא אף עלול להיות חשוף לניצול מצד אסירים אחרים.

לבסוף הוסיף, כי העובדה שהנאשם 1 אינו כשיר לעבודות שירות, אינה מצדיקה השתתפות מאסר בפועל. לכן עתר לכך שעונשו יועמד על תקופת חודשי מעצרו וכן כי יוטל עליו עונש של"צ או לכל היותר, מאסר בפועל לתקופה קצרה ממש.

טענות בא-כוחם של הנאשמים 2 ו-3

47. בטיעוניו ביקש בא-כוח הנאשמים 2 ו-3 להדגיש כי האינטרס החשוב ביותר לחברה הוא כי מי שכשל יוכל להשתקם, לחזור לחיק החברה ולתרום לה באופן נורמטיבי וחיוני. לטענתו, מתחם העונש שביקשה המאשימה אינו תואם את מעשי הנאשמים ואת חומרתם. מכל מקום, במקרים רבים שבהם ההרשעה הייתה בעבירות מהסוג שעברו הנאשמים, נקבע כי ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות ובכך לאפשר את שיקום הנאשם ואת חזרתו אל מעגל החיים הנורמטיבי.

בא-כוח הנאשמים 2 ו-3 עמד על כך שמשפחתם של נאשמים אלו היא משפחה נורמטיבית, אשר אימצה את הנאשם 1 לביתה ולמרבה הצער לאחר שהפך לבן בית בביתם, גרר את הנאשמים 2 ו-3 לעבירות שעברו. עוד הוסיף, כי הנאשמים 2 ו-3 היו במעצר בית במשך תקופה ממושכת, בעודם ממתינים לפתיחת קבוצות טיפוליות, אשר בסופו של דבר לא נפתחו. לאחר שהתאפשר להם לצאת ממעצר הבית, הם יצאו לעבוד לפרנסתם, לא הסתבכו בדבר, שיתפו פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, הכירו באחריותם, הבינו את חומרת מעשיהם ובסופו של דבר, לנוכח החלטות בית המשפט, אף שולבו בקבוצות טיפוליות מטעם שירות המבחן. למרבה הצער, לאחר שהחלה פעילותן של אותן קבוצות, התפרץ נגיף קורונה שהביא להפסקת פעילותן. רק מטעם זה ולמרות ההתקדמות הממשית של שני הנאשמים באותן מסגרות טיפוליות, לא התאפשרה השלמת התהליך הטיפולי. מדובר אפוא, במצב מובהק של אנשים איכותיים שעשו טעות חמורה, בכך שהיו מעורבים במעשים לא פשוטים, אך לטענת בא-כוחם, הדבר לא נבע מהתנהלות עבריינית אלא כלשונו, מ"הרבה מאוד טיפשות".

48. לטענת בא-כוח הנאשמים 2 ו-3, בעשרות פסקי דין עמדו בתי המשפט, לרבות בית המשפט העליון, על כך שבמצב שבו ישנו אפס סיכון לחזרת הנאשמים על מעשי העבירות ובית המשפט אף משתכנע שהלקח נלמד, אין עוד מקום או הצדקה להשית על אותם נאשמים מאסר בפועל. שיקולי הענישה אינם רק הרתעה, כפי שעולה מטענותיה של המאשימה, אלא גם שיקולים רבים אחרים. אף יש לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשמים שגדלו במשפחה נורמטיבית וחונכו לערכים חיוניים. כן יש לתת משקל לכך שבשל מעורבותם בפלילים והסתבכותם בעבירות הנדונות, כל המשפחה עברה תהליך משמעותי, אשר בעקבותיו טען בא-כוח הנאשמים 2 ו-3, כי הוא יכול לומר בביטחון, שמעתה ואילך הנאשמים רק יתרמו לחברה ולא יחזרו על מעשיהם. נכון להיום אף לא נשקף מהם כל סיכון ולכן יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהסתפק במאסר בעבודות שירות.

49. בעניין מדיניות הענישה הנוהגת, הפנה בא-כוח הנאשמים 2 ו-3 אל מספר רב מאוד של פסקי דין - אשר יפורטו בהמשך הדברים, במסגרת הדיון בעניין זה - אשר לפיהם טען כי על-פי מדיניות הענישה הנוהגת, אין הכרח להשית על הנאשמים מאסר בפועל וכי ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות, כפי שהמליץ שירות המבחן. כן הוסיף, כי אין הצדקה לחילוט הרכב, כפי שביקשה המאשימה.

דברי הנאשמים בעניין העונש

50. **הנאשם 1, חיים אברמסון** - הנאשם 1 הביע חרטה על מעשיו. הוסיף כי שהה בקהילת 'מלכישוע' במשך אחד-עשר חודש, שבמהלכם עבר גם טיפול רגשי. הוא הוסיף כי עשה חשבון נפש גדול ועד היום הוא עושה עם עצמו חשבון נפש ומתבייש בעצמו על כך שהגיע למצב שבו עשה את מעשי העבירות שעבר. במשך כל תקופת מעצר הבית (חלופת הלל וחזן), נסע מדי יום מבאר שבע לעבודה בירושלים, עבד בחנות והקפיד על עריכת הבדיקות השבועיות לגילוי שרידי סם, שכולן היו נקיות. עוד הוסיף, כי אם יאלץ להיכנס למאסר, זה לא יעזור לו, אלא כל התהליך השיקומי שעבר עלול לקרוס ולא יצא מזה דבר טוב. לבסוף ביקש לסייע לו להשתקם.

51. **הנאשם 2, דן אברהם לוי** - הנאשם 2 אמר שהוא מודע לחומרת מצבו ולטעות שעשו הוא והנאשמים האחרים. לדבריו, יש לו חרטה גדולה ורבה על כך. לדבריו, הוא יכול לומר בוודאות כי לא יגיע שוב למקומות אלו. הוא ביקש לחזור לחייו הנורמטיביים כפי שהיו קודם לכן. מאז העבירות עבר תהליך מאד קשה ולא פשוט, כי אינו רגיל למקומות שאליהם נקלע ולכן בהתחלה היה לו קשה מאד. כחצי שנה קודם לשיבת הטיעונים לעונש החל להיכנס לתהליך, אך בתקופה זו סבתו נפטרה וגם דודו נפטר והמשפחה עברה תקופה לא פשוטה. בסופו של דבר, "קם על הרגליים" והיום גם קצינת המבחן אמרה לו שהוא אחת הדמויות החזקות שפגשה. הוא מרגיש בשינוי שעבר, בטוח שהייתה זו טעות חד פעמית, שאינה מאפיינת אותו או מייצגת אותו. הוא רוצה להמשיך קדימה, לחיות חיים נורמטיביים ולחזור לדרך הישר.

52. **הנאשם 3, עמנואל לוי** - ניכר היה כי הנאשם 3 היה נבוך מאד מהמעמד. הוא הסתפק באמירתו כי הוא מצטרף לכל דברי אחיו (הנאשם 2), אמר כי הוא מבין את חומרת הדברים, מתחרט, יודע שדובר בטעות ומתחייב שהדברים לא יקרו יותר. הוא רוצה לחזור לחייו הרגילים ולעבודתו והוסיף כי הוא מאד רוצה להתגייס לשירות צבאי.

ד. דין

(1) קביעת מתחם העונש ההולם

מספר מתחמי הענישה

53. כתב האישום כולל שני אישומים המתארים שני אירועים. המאשימה טענה, כי מאחר שאירועים אלו התרחשו בפער זמנים, במקומות שונים, לאחר תכנון נפרד וכי המתלוננים שונים, יש לקבוע שני מתחמי ענישה, כך שלכל אחד מהאישומים ייקבע מתחם ענישה נפרד.

אכן מדובר בשני אירועים ובשני אישומים, אך ניתן לראות בכל העבירות שנעברו משום אירוע אחד, המאפשר קביעת מתחם עונש הולם אחד (בהתאם לסעיף 40ג(א) בחוק העונשין). כידוע, המבחן שעל-פיו ייקבע מספר מתחמי הענישה,

הוא "מבחן הקשר ההדוק" בין העבירות ובין האירועים (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), דעת הרוב מפי כבוד השופט ד' ברק ארז, פסקה 5, וראו גם את דברי כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 2 (להלן - **עניין ג'אבר**)). בהתאם לכך, "עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד" (שם). התקיימותו של מבחן מותנית בין השאר בשאלה, אם ישנה שיטתיות בכל האירועים ואם אירעו בסמיכות זמנים (עניין ג'אבר; ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (מיום 3.9.2015), כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 22).

54. בהתאם ל"מבחן הקשר ההדוק", נראה כי יש לראות בשני האירועים המתוארים בשני האישומים משום אירוע אחד לעניין מתחם העונש. כך בעיקר לנוכח סמיכות הזמנים בין שני האירועים, השיטתיות והדמיון באופן תכנונם, אשר באו לידי ביטוי באופן עריכת הסריקה המוקדמת של המקום, ובכך שבשני האירועים דובר בחנות נוחות בתחנת דלק. נראה אפוא, כי מתקיים קשר הדוק בין שני האירועים, אשר מצדיק קביעת מתחם עונש הולם אחד לשניהם.

הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בערכים מוגנים אלו

55. הערכים החברתיים שעליהם באה להגן עבירת השוד ואשר נפגעים עת נעברת עבירת זו, הם "כבודם, חירותם ורכושם של המתלוננים - קורבנות העברה וביטחונם של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו, ולהלך ברחובות ללא חשש" (ע"פ 1127/13 גברזני נ' מדינת ישראל (15.1.2014), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 30 (להלן - **עניין גברזני**)). ראו גם: ע"פ 3027/13 דהוקרקר נ' מדינת ישראל (4.12.2013), כבוד השופט ע' פוגלמן, פסקה 8).

לא אחת עמדו בתי המשפט על חומרתה של עבירת השוד (לפי סעיף 402 בחוק או אף עבירת ניסיון שוד, לפי סעיף 403 בחוק), ועל היותה מהעבירות החמורות. אף הודגשה החומרה היתרה הכרוכה בעבירת שוד ובייחוד זו הנעברת בשעת לילה, בתחנת דלק, בחנות נוחות כמו בשני האישומים הנדונים, או בכל מקום כיוצא בזה. לעניין זה נאמר, כי "שוד בתחנת דלק בשעות ליל ניתן להשוותו למשל, לשוד נהג מונית, שעל חומרתו עמד בית משפט זה לא אחת ולא שתיים, ורוב מלים אך למותר; הצד השווה ביניהם הוא הפגיעה במי שנכון לשרת את הציבור, לפרנסתו, גם באישון לילה, והוא חשוף לזדון הזולת. נהג המונית הוא בודד, וכך על פי רוב המתדלק הלילי. דרך יחידה שבתי המשפט יכולים לבטא בה את עמדתם הנחרצת כלפי החוטאים בכגון דא, ולתרום להגנת המתדלקים, היא בענישה" (ע"פ 9647/09 שור נ' מדינת ישראל (14.10.2010), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה יא).

56. עם זאת, יש גם לזכור כי כפי שהטעים בית המשפט העליון לא אחת, לעבירת השוד דרגות חומרה שונות, הבאות לידי ביטוי בנסיבותיה של העבירה, בדרגת האלימות שהייתה כרוכה במעשה השוד ובתוצאותיו (עניין גברזני, פסקאות 30-31, וכן ראו את הפסיקה הנזכרת שם).

כך למשל, נראה כי נסיבותיו של האישום הראשון, שכלל איום על המתלונן באמצעות סכין וגז פלפל, בעוד שמולו עמדו שניים, הנאשמים 1 ו-2, חמור יותר מנסיבותיו של האישום השני, שכלל מעורבות של נאשם אחד, הנאשם 1. בדומה, אינו דומה מעשה שוד, הכולל פגיעה בגוף, למעשה שוד שבו נגרם רק נזק לרכוש ובמיוחד אם הנזק יחסית אינו גבוה. נראה אפוא, כי מאחר שמדובר בעבירות שנעברו בשעת לילה מאוחרת, בעוד כל אחד מהמתלוננים היה בחנות הנוחות

בגפו ומנגד, הנזק הרכושי היה באופן יחסי לא גבוה, ניתן לומר כי מדובר בעבירות שוד וניסיון שוד, שדרגת חומרתן אינה מהגבוהות ביותר ובהתאם לכך, זו אף דרגת הפגיעה בערכים המוגנים.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת

57. כפי שאף טענה באת-כוח המאשימה, מדיניות הענישה הנוהגת מעלה טווח ענישה רחב במקרים שבהם נאשמים הורשעו בעבירת שוד, או בניסיון לעבור עבירת שוד (סעיפים 402 ו-403 בחוק העונשין). לשם בחינת מדיניות זו נבחנו פסקי הדין הרבים שהוגשו מטעם באי-כוח הצדדים, אשר מהם עולה, כי הכלל הוא אמנם גזירת עונשי מאסר בפועל למספר שנים.

עם זאת, כפי שעולה מהפסיקה הרבה שאליה הפנו באי-כוח הנאשמים ואשר יפורטו עתה, במקרים רבים ראו בתי המשפט לחרוג מרמת הענישה המקובלת וממתחמי הענישה שקבעו. באותם מקרים הושתו על הנאשמים עונשים אשר לא כללו מאסר בפועל, אלא בעבודות שירות ולעיתים נדירות, אף עונש מקל יותר. מפסיקה זו עולה, כי ההקלה בענישה באותם מקרים נבעה מהעדפת שיקולי שיקום.

פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה: 58.

(א) ע"פ 601/13 קסה נ' מדינת ישראל (29.1.2014) (כבוד השופטת ע' ארבל) - הנאשם הורשע בניסיון שוד בנסיבות מחמירות, שנעשה באמצעות סכין בחנות נוחות בשעת לילה מאוחרת, עת הנאשם היה במצב של שכרות, שבמהלכו עיקם את אצבעותיו של המוכר והשליך חפצים בחנות. לנאשם לפחות הרשעה אחת קודמת בעבירת אלימות, שאף היא נעברה על רקע שכרות. נקבע מתחם עונש של 2-5 שנות מאסר. על הנאשם הושתו 33 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן. הערעור נדחה.

(ב) ע"פ 5780/13 בן אבו נ' מדינת ישראל (23.1.2015) (כבוד השופט צ' זילברטל) - הנאשם הורשע בעבירת שוד של חנות מכולת, תוך הצמדת סכין לצווארו של המוכר, אדם מבוגר שנכח בחנות בגפו, אך לא הייתה פגיעה בגוף. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם ענישה של 3-6 שנות מאסר. בבית המשפט העליון הופחת מתחם העונש לטווח 30-60 חודשי מאסר, ועונש המאסר הופחת מ-52 חודש ל-45, לצד מאסר מותנה. כמו כן, למרות הפיצוי הגבוה למתלונן, בסך 15,000 ₪, לא הייתה הפחתה של הפיצוי.

(ג) ע"פ 3658/14 יליסיב נ' מדינת ישראל (23.1.2015) (כבוד השופט נ' סולברג) - הנאשם הורשע באירוע שוד אחד שנעשה באיומי סכין, כלפי אישה שהגיעה למתחם קניות, שבמהלכו גנב את מכשיר הטלפון שלה, אך עוברי אורח שדלקו אחריו, תפסו אותו ונטלו את הטלפון. לנאשם הרשעות קודמות רבות בעבירות סחר בסמים, עבירות אלימות שונות, לרבות תקיפת קטין, עבירות רכוש, הדחה בחקירה, הפרת הוראה חוקית ועוד. אושר כי מתחם העונש הוא 3-6 שנות מאסר בפועל וכן נדחה הערעור על העונש, שכלל 4 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪.

(א) ע"פ 7430/13 טוחסנוב נ' מדינת ישראל (3.3.2014) (כבוד השופט צ' זילברטל) - הנאשם הורשע בעבירת שוד אלים, שמהלכה נפצע המתלונן ונזקק לטיפול רפואי. נגנבו ממנו טלפון נייד וארנק עם כסף וכרטיסי אשראי. נקבע מתחם עונש בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות לשנתיים מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 14,000 ₪.

(ב) ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל (14.9.2017) (כבוד השופט ס' ג'ובראן) - הנאשם הורשע בקשירת קשר לפשע ובניסיון שוד. בבית המשפט המחוזי נקבע מתחם עונש בין 12 ל-36 חודשי מאסר, ועל הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. הערעור התקבל, ובהתאם לכך, משיקולי שיקום ובהתחשב בכך שהנאשם נעדר הרשעות קודמות, הופחת עונשו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

(ג) ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טגבה (13.8.13) (כבוד השופט ח' מלצר) - הרשעה בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, פציעה בנסיבות מחמירות ושידול להטרדת עד. בעניין עבירת השוד נקבע, כי מתחם העונש הוא בין 6 חודשים בעבודות שירות ל-50 חודשי מאסר בפועל. בשל העדפת שיקולי שיקום, הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן למשך 18 חודש ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪. ערעור המדינה נדחה.

(ד) ע"פ 936/14 אברהם נ' מדינת ישראל (31.8.14) (כבוד השופט א' שהם) - המערער הורשע בעבירת שוד של גניבת שני מכשירי טלפון ניידים. הושת עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. נקבע מתחם עונש בין 6 ל-24 חודשי מאסר. המתחם אושר והערעור נדחה, תוך מתן משקל בין השאר, לחומרה היתירה הנעוצה בגניבות מכשירי טלפון ניידים, שהפכו ל"מכת מדינה".

(ה) ע"פ 7240/13 סבהט נ' מדינת ישראל (18.5.2014) (כבוד השופט ס' ג'ובראן) - הנאשם הורשע בעבירת שוד מזוין, שבמהלכה נגנב בין השאר, מכשיר טלפון נייד. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪. הערעור נדחה.

(ו) ת"פ (מחוזי ירושלים) 1304-05-14 מדינת ישראל נ' הדר (1.4.2015) (כבוד השופט מ' דרורי) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של דרישת נכס באיומים, ניסיון גניבה, שוד ושוד בנסיבות מחמירות. נקבע כי מתחם העונש הוא 18-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, התחייבות להימנע מעבירה למשך שנתיים וצו מבחן למשך שנה. לא הוגש ערעור.

(ז) ת"פ (מחוזי ת"א) 40327/07 מדינת ישראל נ' אושר (5.1.2009) (כבוד השופט ח' כבוב) - הנאשם

הורשע בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות. נקבע כי העונש הראוי לנאשם הוא 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. אך בשל נסיבותיו וכדי שלא לפגוע בשירותו הצבאי, הושתו עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן בסך 7,500 ₪. לא הוגש ערעור.

(ח) ת"פ (מחוזי ב"ש) 8271/07 מדינת ישראל נ' פרץ ואח' (16.2.2009) (כבוד השופט א' ביתן); ע"פ 4168/09, 4200/09 פרץ נ' מדינת ישראל (1.10.2009) (כבוד השופט א' א' לוי) - הנאשמים, שוטרי מג"ב, הורשעו על סמך הודאתם. אחד הורשע בעבירות של שימוש לרעה בכוח המשרה, תקיפה כדי לבצע פשע ודרישת נכס באיומים. עליו הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי כל אחד משני המתלוננים בסך 1,000 ₪. השני הורשע בעבירה של שימוש לרעה בכוח המשרה, וסיוע לדרישת נכס באיומים. עליו הושתו 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי כל אחד משני המתלוננים בסך 700 ₪. ערעורי שני הנאשמים על הרשעתם ועל העונש, נדחו.

(ט) ת"פ (מחוזי חיפה) 50508-06-18 מדינת ישראל נ' חושיה (10.3.2019) (כבוד השופט א' אליקים) - שני הנאשמים הורשעו על-פי הודעתם, ללא הסדר טיעון, בעבירות שוד בנסיבות מחמירות וסחיטה באיומים. לאחר סקירת פסיקה רבה שעניינה ענישה בעבירות שוד (חלקה זהה לזו שהוגשה בהליך הנדון), נקבע מתחם עונש בין 24 ל-48 חודשי מאסר. למרות זאת, לנוכח גילם הצעיר של הנאשמים והמלצת שירות המבחן, עונשם הועמד על 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן למשך 18 חודש.

(י) ת"פ (מחוזי נצרת) 18454-11-14 מדינת ישראל נ' חירי (26.6.2016) (כבוד השופט ס' דבור); ע"פ 5835/16 פלוני נ' מדינת ישראל (20.4.2017) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת שוד, בעבירה של קשר לפשע ובהסתייעות ברכב לביצוע פשע. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ל-28 חודשי מאסר. לאחר שנקבע כי הייתה זו מעידה יחידה ובהתחשב בכך שהנאשם 2 נעדר הרשעות קודמות, ניתן עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת. בגזר הדין מוזכר כי גם עונשו של הנאשם 1 היה מאסר בעבודות שירות, למשך 6 חודשים. הנאשם ערער על גזר הדין, אך בהמלצת בית המשפט העליון, חזר בו מהערעור.

(יא) ת"פ (מחוזי חיפה) 43624-05-14 מדינת ישראל נ' מחרום (14.7.2015) (כבוד השופט ר' בש) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירה של סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ובעבירה של סיוע לחבלה חמורה. נקבע מתחם עונש בין 15 ל-30 חודשי מאסר, אך מחמת גילו הצעיר של הנאשם, היעדר הרשעות קודמות וכן משיקולי שיקום, נקבע עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן למשך שנה וחצי.

(יב) ת"פ (מחוזי ירושלים) 28673-04-14 מדינת ישראל נ' מקסימוב (8.2.2015) (כבוד השופט א' רומנוב) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד. נקבע מתחם עונש בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בין השאר, בגילו הצעיר של הנאשם ובכך שאין לחובתו הרשעות קודמות, הושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪ וקנס בסך 5,000 ₪.

(יג) ת"פ (מחוזי חיפה) 43731-10-13 מדינת ישראל נ' משה נביא (2.9.2014) (כבוד השופט א' אליקים) - הנאשם הורשע בעבירת קשר לפשע, שוד, התחזות לעובד ציבור, שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר, השמדת ראיות והפרעה לעובד ציבור. בעניין עבירת השוד נקבע מתחם עונש בין 15 ל-36 חודשי מאסר. חרף חומרת העבירות, הועדפו שיקולי שיקום. בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם והיעדר הרשעות קודמות לחובתו, הוטלו עליו מאסרים מותנים בלבד, צו מבחן ופיצוי למתלונן בסך 5,000 ₪.

(יד) ת"פ (מחוזי ב"ש) 26868-11-11 מדינת ישראל נ' צוציאשוילי (5.1.2014) (כבוד השופט ט' חיימוביץ) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד, שבמהלכה שדד פקידת בנק. נקבע מתחם עונש בין 10 חודשי מאסר ל-3 שנים. בשל העדפת שיקולי שיקום, הושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן לשנה ופיצויים למתלוננים, שסכומם הכולל 14,000 ₪.

(טו) ת"פ (מחוזי ת"א) 12539-03-12 מדינת ישראל נ' אלבייב (26.3.2014) (כבוד השופט י' אמסטרדם) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד, תוך שימוש בנשק קר. נקבע מתחם עונש בין 36 ל-72 חודשי מאסר בפועל. בשל העדפת שיקולי שיקום, נקבע רק צו מבחן למשך שנה וחצי, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪.

(טז) ת"פ (מחוזי ת"א) 50759-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני (28.10.2013) (כבוד השופט י' אמסטרדם) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד בחבורה ובאלימות. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי מתחם העונש הוא בין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל. למרות הרשעה קודמת בעבירת סמים, לנוכח גילו הצעיר של הנאשם ובשל העדפת שיקולי השיקום, נקבע כי העונש יהיה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלונן בסך 20,000 ₪.

(יז) ת"פ (מחוזי מרכז) 22680-06-12 מדינת ישראל נ' נ"ד (24.11.2013) (כבוד השופט ו' מרוז); ע"פ 452/14 דבוש נ. מדינת ישראל (3.4.2014) (כבוד השופט ס' ג'ובראן) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד בנסיבות מחמירות, שבמהלכה נשדד מוכר בתחנת דלק. נקבע מתחם עונש של 1-3 שנות מאסר בפועל. בית המשפט לא קיבל את המלצת שירות המבחן להסתפק בצו מבחן, אך בשל העדפת שיקולי שיקום והיעדר הרשעות קודמות, הושתו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, צו מבחן לשנה ופיצוי למתלונן בסך 2,000 ₪. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה.

(יח) ת"פ (מחוזי מרכז) 19933-12-12 מדינת ישראל נ' נתנאל גיטרמן (22.12.2013) (כבוד השופט ו' מרוז) - הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירת שוד בחבורה ובתקיפה לשם גניבה בצוותא. נקבע מתחם עונש של 1-4 שנות מאסר בפועל. משיקולי שיקום וכדי שלא למנוע מהנאשם את אפשרות גיוסו לצבא, הושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, צו מבחן לשנה ופיצוי בסך 3,500 ₪ לכל אחד משני המתלוננים.

(יט) ת"פ (מחוזי ב"ש) 8206-08 מדינת ישראל נ' קוגן (5.9.2010) (כבוד השופט א' ביתן) - שני הנאשמים

הורשעו על-פי הודאתם בקשירת קשר לפשע ובעבירת שוד בנסיבות מחמירות. על שניהם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסרים מותנים ופיצוי המתלונן בסך 2,000 ₪. לאחד מהם ניתן צו מבחן לשנה.

(כ) ע"פ 3412/07 קרר נ' מדינת ישראל (19.9.2007) (כבוד השופט ע' פוגלמן) - המערערים הורשעו בעבירות קשר לפשע, קשר לעוון, שוד, קבלת דבר במרמה, זיוף, התחזות לאחר, גניבת כרטיסי חיוב, הונאה בכרטיסי חיוב ועוד עבירות מרמה. בשל העדפת שיקולי שיקומה של המערערת, הושתו עליה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים בסך 5,000 ₪. בשל חלקו הגדול יותר של המערער, הושתו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים בסך 25,750 ₪.

(כא) ע"פ 4154/07 טאהא נ' מדינת ישראל (9.9.2007) (כבוד השופט א' חיות) - המערער הורשע בעבירת תקיפה לשם גניבה ובעבירת שוד בנסיבות מחמירות. העונש הועמד על 10 חודשי מאסר בפועל ו-10 חודשי מאסר מותנה. בערעור הופחת העונש ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

(כב) ע"פ 9090/00 שניידרמן נ' מדינת ישראל (22.2.2001) (כבוד השופט ט' שטרסברג-כהן) - הנאשם ואדם נוסף נעצרו בדרכם לשוד באמצעות נשק חם ונשק קר. הם הורשעו על-פי הודאתם בקשירת קשר לפשע ובהחזקת נשק. על המערער הושתו 300 שעות של"ץ, מאסר מותנה וצו מבחן. ההרשעה בוטלה בערעור ולכן בוטל גם המאסר המותנה. זאת מתוך התחשבות במשך מעצרו ובתקופת מעצר הבית, וכדי שלא לפגוע בשיקומו ובאפשרות גיוסו לצבא.

(כג) ת"פ (מחוזי ירושלים) 1040/05 מדינת ישראל נ' חדר (1.4.2009) (כבוד השופט מ' דרורי); ע"פ 3477/09, ע"פ 5832/09 מדינת ישראל נ' חדר (4.2.2010) (כבוד השופט י' דנציגר) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של ניסיון שוד ובעבירה של שוד בחבורה. הושתו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. ערעור המדינה על גזר הדין נדחה וכן נדחה ערעורו של הנאשם בעניין ההרשעה.

שקילת הנסיבות הקשורות בעבירה

60. בעת שקילת נסיבותיהן של העבירות, נשקלו בעיקר השיקולים הבאים: ראשית, עבירות השוד שנעברו הן עבירות חמורות, אשר חומרתן היתירה - אשר דומה כי אף אינה שנויה במחלוקת - נובעת מכך שנעברו פעמיים, בצוותא, לאחר תכנון מוקדם, בשעת לילה מאוחרת, לאחר הצטיידות בכלי תקיפה, כלפי מתלוננים שהיו במקום עבודתם בגפם; שנית, המניע של הנאשם 1, כך נראה, נבע מהמצוקה הכלכלית שאליה נקלע, בעוד שלא ברור מה היה המניע של הנאשמים 2 ו-3 לעבור את העבירות; שלישית, אמנם הנזק שנגרם באירוע הראשון היה נזק לא מבוטל, אך אינו ברף גבוה. באירוע השני נגרם רק נזק גוף קל מאד. עם זאת, הנזק שצפוי היה להיגרם, היה גבוה מזה שנגרם בפועל, הן בשל פוטנציאל ההסלמה הן מבחינת נזק הרכוש; רביעית, דומה כי לא ניתן לחלוק על כך שהנאשמים הבינו היטב את הפסול שבמעשיהם ואת משמעותו וממילא נראה שלא ניתן לחלוק על כך ששלושתם יכולים היו להימנע ממעשי העבירות.

לנוכח כל אלו, לא ניתן להמעיט מחומרת מעשי העבירות שעברו שלושת הנאשמים. כך אפילו כטענת באי-כוח הנאשמים, דובר במעשי שוד "חובבניים" או במעשים "מטופשים". בדומה, בשל שיתוף הפעולה בין שלושת הנאשמים, אף ספק אם מבחינת דרגת החומרה יש מקום להבחנה ממשית ביניהם. שכן, לא מן הנמנע שאלמלא שיתוף הפעולה בין שלושתם והתפקיד שמילא כל אחד מהם, לא היו מעשי העבירות נעשים.

קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום

61. על מתחם העונש להיקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, המשקף יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבות שבהן נעברה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג העונש ומידת העונש המוטל, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ממעשה העבירה. כל זאת תוך שקילת מידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע מהעבירה ובהתחשב במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבהן נעברו העבירה. לנוכח כל אלו, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, נראה כי מתחם העונש ההולם במקרה הנדון נע בין מספר חודשי מאסר, לרבות מאסר בעבודות שירות, לבין כשלוש שנות מאסר בפועל.

(2) שקילת נסיבותיהם של הנאשמים והשיקולים לגזירת עונשם

62. בשלב גזירת העונש המתאים לכל אחד מהנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, נבחנו ונשקלו נסיבותיהם כל אחד מהנאשמים, אשר אינן קשורות במעשה העבירה. תחילה יובאו השיקולים אשר נשקלו לגבי שלושת הנאשמים ולאחר מכן השיקולים הייחודיים לכל אחד בנפרד.

63. חרף השונות בין הנאשמים ובמיוחד בין הנאשם 1 לבין האחים, הנאשמים 2 ו-3, רב המשותף לשלושתם. בין השאר משותפות להם הנסיבות הבאות:

ראשית, לשלושת הנאשמים אין הרשעות קודמות ואף לאחר שעברו את העבירות הנדונות לא הסתבכו בדבר. אורח חייהם של הנאשמים 2 ו-3 היה נורמטיבי לחלוטין. כך גם חרף מורכבות חייו של הנאשם 1, שאף השתמש בעברו בסמים, איש מהם לא הסתבך קודם לכן בפלילים. דומה אפוא, כי האירועים הנדונים שבהם היו השלושה מעורבים, היו בגדר מעידה חד פעמית, גם אם מעידה קשה. לפיכך נראה כי עונש מאסר בפועל, אפילו יהיה לתקופה קצרה, עלול להשליך לרעה על עתידם של שלושת הנאשמים ועל סיכוייהם לשוב אל מעגל החיים הנורמטיבי. לגבי הנאשמים 2 ו-3, אף ברור כי הדבר ישליך גם על משפחתם ויפגע בה, אף מעבר לפגיעה שחוותה בעקבות עצם העבירות ומעצרו של נאשמים אלו, כפי שתואר בתסקירים של שירות המבחן.

שנית, לזכות שלושת הנאשמים יש לזקוף את העובדה שהכירו באחריותם בשלב מוקדם של ההליך המשפטי ובכך חסכו את הצורך בשמיעת ראיות.

שלישית, שלושת הנאשמים הביעו צער אמתי וכן על כך שנכשלו בכך שעברו את העבירות. הם הביעו צער אמתי על

פגיעתם במתלוננים ואף הביעו חרטה כנה על עצם מעורבותם במעשים ועל הנזקים שנגרמו למתלוננים ולהם עצמם. ניתן היה להתרשם, הן במישורין הן מהתסקירים בעניין שלושת הנאשמים, כי כל השלושה חוו טלטלה רצינית ומשמעותית בעקבות מעצרים, מעצר הבית ועצם ההליך המשפטי, אשר נמשך על פני תקופה לא מועטה וללא ספק שינה ממהלך חייהם.

64. **הנאשם 1 - חיים אברמסון:** נסיבות חייו של הנאשם 1, כפי שהשתקפו בתסקירים, הן ללא ספק קשות מאד. למרות קשיים אלו (אשר מטעמי צנעת הפרט לא פורטו במלואם), במהלך כל השנים, עוד קודם לאירועים הנדונים, הוא לא נגרר לפלילים, אלא ברוב הזמן עבד לפרנסתו וקיים את עצמו, ללא כל תמיכה משפחתית, חברתית או מוסדית. הוא המשיך והתמיד בכך גם בתקופה שבה במעצר בית, בחלופת הלל וחזן. בשל בעיית השימוש בסמים, הוא פנה בעבר לקהילת 'רטורנו' ובמהלך ההליך הנדון, נרתם לתהליך גמילה ממושך בקהילת 'מלכישוע', אשר נמשך קרוב לשנה. למרות אי השלמת התהליך, הנאשם 1 נגמל מהשימוש בסמים והשתקם ומאז שעזב את 'מלכישוע' (בחודש מרץ 2019), במשך שנה ושבעה חודשים, כל הבדיקות השבועיות שנערכו לו הצביעו על כך שהוא נקי לחלוטין משימוש בסמים. מדובר בנאשם אשר למרות היעדר תמיכה משפחתית וחברתית, התמיד באופן מרשים בתהליך השיקום, אשר ניתן לומר שעבר בהצלחה.

אני אף שותפה לעמדתו של בא-כוחו, כי סירובו של הנאשם 1 להוסיף ולשהות בהוסטל 'בית עופרים' לא יכול להיזקק לחובתו ואף אינו מלמד על חוסר שיתוף פעולה מלא עם שירות המבחן. כפי שנוכחתי לראות לאחר תקופת ניסיון ומספר דיונים שהיו במהלכה, הרושם היה כי הנאשם 1 אמנם לא התאים לשהייה באותו מקום, אשר נועד, כך נראה, לפגועי נפש, שהנאשם אינו נמנה עמם. למרות הקביעה לגביו בדבר הנמכה קוגניטיבית, ניכר ממסקנותיה של ועדת האבחון, כי מדובר בהנמכה ברף נמוך ולכן, בשל השונות המובהקת בין השהים באותו הוסטל לבין הנאשם 1, היה מקום לתחושתו הקשה עת שהה שם. מכל מקום, לאחר שחזר אל חלופת המעצר של הלל וחזן, הראה הנאשם 1 כי ניתן היה לתת בו אמון מלא. הוא הקפיד על כל התנאים שהוצבו לו בעניין חלופה זו, לרבות המפגשים עם שירות המבחן והבדיקות השבועיות לגילוי שרידי סם. בנסיבות אלו, העובדה שביקש לעזוב את ההוסטל אינה יכולה לפעול לחובתו. להפך.

בנסיבות האמורות, דומה כי דווקא תהליך השיקום של הנאשם 1 הוא משמעותי ולכן ישנו חשש כי השתתפות עונש מאסר בפועל, תשיג לאחר תהליך שיקום משמעותי זה ותפגע בסיכוי להשתלב בחברה תקינה ונורמטיבית, כפי שבפועל קורה בימים אלו, בעודו עובד לפרנסתו. לכל אלו מצטרפת גם טענת בא-כוחו, כי לנוכח חולשותיו, כליאתו בבית סוהר עלולה לחשוף אותו לניצול ולפגיעה.

65. **הנאשם 2 - דן אברהם לוי, והנאשם 3 - עמנואל לוי:** התנהלותם של שני נאשמים אלו הציבה סימני שאלה רבים. הידרדרותם למעשים שבהם הואשמו נראתה תלושה מנסיבות חייהם קודם לאירועים נושא האישום ולאחריהם. **הנאשם 2** היה לקראת סוף שירות צבאי, אשר לדברי מפקדיו עבר בהצלחה, גם אם בראשיתו היו תקלות שהובילו לשינוי תפקידו. הוא מילא את תפקידו בשירותו הצבאי לשביעות רצון מפקדיו ויחסיו עם עמיתיו לשירות היו טובים. אף עלה מהתסקירים בעניינו, כי השירות הצבאי היה חשוב לו מאד ובמשך זמן רב חזר וביקש שיתאפשר לו להשלים את שירותו הצבאי. בדומה, אחיו **הנאשם 3**, היה לקראת גיוס לצבא וכפי שעלה מכל התסקירים בעניינו ומדבריו בבית המשפט, נושא השירות הצבאי חשוב לו מאד והוא מעוניין בכל מאודו כי יתאפשר לו להתגייס לצבא. הנאשמים 2 ו-3 הם

בנים למשפחה נורמטיבית, ערכית, חמה ותומכת ואף עולה כי מהתסקירים, כי שניהם בעלי תפיסות וערכים נורמטיביים. שני הוריהם עובדים לפרנסתם ואף הנאשמים 2 ו-3 עבדו במהלך התקופה שבה הדבר התאפשר, לאחר שתנאי שחרורם הוקלו.

דומה אפוא, כי יש ממש בדברי בא-כוחם, כי מעשיהם של הנאשמים 2 ו-3 כרוכים בטיפשות רבה וכי היו בגדר מעידה חד פעמית, אשר גרמה להם לטלטלה גדולה. אף יש יסוד להנחה כי לעולם לא ישובו ויכשלו במעשים פלייט. כך שנראה כי כניסתם לבית הסוהר, עלולה לחבל בתהליך השיקומי שעברו. לעניין זה נוסף, כי נראה שיש יסוד לטענתה של המאשימה, כי לא אחת נראה היה כי שיתוף הפעולה מצד נאשמים אלו עם שירות המבחן נבע מרצונם להשיג הקלה בעונשם. עם זאת דומה, כי למניע לשיתוף הפעולה עשויה להיות חשיבות משנית בלבד, אם בסופו של דבר ניכר כי התהליך עצמו השיג את מטרתו, כך ש"מתוך שלא לשמה, בא לשמה" (תלמוד בבלי סנהדרין, קה, ע"ב).

66. ההליך המשפטי בעניינם של שלושת הנאשמים נמשך זמן רב (כשנתיים וחצי), ובמהלכו התקיימו דיונים רבים. במהלך תקופה ממושכת זו, עבר כל אחד מהם תהליך שיקום, שכלל תהליכי הפנמה והכרה בחומרת מעשיהם. גם אם תהליכי השיקום שעבר כל אחד מהם ידע עליות ומורדות, מדובר בתהליכים משמעותיים מאד, שכללו הכרה באחריות למעשים ובחרטה כנה. נראה אפוא, כי אפילו היה הרף הנמוך של מתחם העונש עומד על תקופת מאסר בפועל, הייתה הצדקה לחריגה מכך לנוכח תהליכי השיקום שעברו (בהתאם לסעיף 40ד בחוק העונשין). מדובר בנאשמים שאורח חייהם נורמטיבי ולכן השתת עונש מאסר בפועל על מי מהם, יפגע באורח ממשי בחייהם ובשיקומם.

67. בעניין **הנאשם 1**, נשקלו בין השאר, גם תקופות שלילת חירותו והתקופות שבהן חירותו הוגבלה, כלהלן: מעצרו כחודשיים (מיום 28.2.2018 עד יום 30.4.2018); שהייתו בקהילת 'מלכישוע' במשך כאחד-עשר חודש (מיום 30.4.2018 עד יום 18.3.2019); שהייתו בהוסטל 'בית עופרים' במשך שלושה חודשים (מיום 27.10.2019 עד יום 28.1.2020); בשאר הזמן, במשך כשנה וארבעה חודשים במצטבר (כשבעה חודשים וחצי, מיום 18.3.2019 עד תחילת נובמבר 2019, ולאחר מכן עוד כשמונה חודשים וחצי, מתחילת חודש פברואר 2020 עד היום), היה בחלופת הלל וחזן, אשר על-פי תנאיה היה נתון במעצר בית מלא, למעט יציאות לעבודה, לבדיקות ולדיונים בבית המשפט, אשר נעשו בפיקוח מלא של מפקחיו.

בעניין **הנאשמים 2 ו-3** נשקלה גם תקופת מעצרם, שנמשכה כשלושה שבועות (מיום 1.3.2019 עד יום 21.3.2018), תקופת מעצר הבית, למעט יציאות שאושרו, אשר נמשכה קרוב לשנה (עד יום 27.2.2019), ומאז הם נתונים למגבלה של מעצר בית בשעות הלילה.

68. איזון כל השיקולים האמורים ולאחר שקילת עמדת המאשימה וטענותיהם של באי-כוח הנאשמים, מובילים למסקנה כי אין להשית על הנאשמים מאסר בפועל.

על הנאשמים 2 ו-3 יושת מאסר בעבודות שירות, בהיקף שונה לנוכח השוני בעבירות שבהן הורשעו. על הנאשם 1 יושת עונש של שירות לתועלת הציבור. זאת בין השאר, גם בהתחשב במעצרו הממושך יותר, בתקופות הממושכות שבהן שהה

במסגרות מוסדיות ('מלכישוע' ו'בית עופרים') ובמשך מעצר הבית הממושך, בליווי מפקחים, שנמשך עד היום.

נוסף לכך, על הנאשמים יושת גם עונש מאסר מותנה וכן צו מבחן, אשר ישמשו גורמים מפקחים ומרתיעים וכן יחויבו בפיצוי המתלוננים. לבסוף, למרות השימוש שנעשה ברכב, לא מצאתי לנכון להורות על חילוטו.

ה. שתי הערות לפני סיום

69. **"אנשים טובים באמצע הדרך"** - לא ניתן לסיים את גזר הדין מבלי להזכיר את מר מאיר חזן ואת מר בני הלל. מר חזן היה מי שהעסיק את הנאשם 1 (אברמסון) בכל התקופות שבהן הוא שהה במעצר בית בביתו של מר הלל. שניהם אנשים זרים לנאשם 1, אשר הכירו אותו מכך שבעבר עבד עמם בחנות הבדים של חזן. הלל וחזן הכירו בקשייו של הנאשם 1, במצוקתו, בהיעדרה של חלופת מעצר שבה יוכל לשהות ונרתמו לסייע לו, בעודם עושים זאת תוך התמסרות והתמדה הראויות לכל שבה. במשך תקופה ממושכת גר הנאשם 1 בביתו של הלל בבאר-שבע, והשניים נסעו יחד מדי יום, בתחבורה ציבורית, אל מקום העבודה בירושלים. הלל אף התלווה אל הנאשם 1 לכל הבדיקות ולכל הפגישות עם שירות המבחן בירושלים וכן ליווה אותו לכל הדיונים בבית המשפט. מדי פעם הנאשם 1 אף התארח בבית משפחתו של חזן בראשון לציון. הירתמותם של הלל וחזן לארח את הנאשם, לשמש לו חלופת מעצר, ללוות אותו ולאפשר לו מקור פרנסה, תוך התמדה ועקביות, גם לאחר תקופה שבה שהה בהוסטל, הייתה מרגשת וראויה לכל שבה.

בהקשר זה אף ראוי לציין את הירתמותו של עו"ד עידן גמליאל, בא-כוחו של הנאשם 1 (מטעם הסנגוריה הציבורית), אשר חרף כל הקשיים שהיו כרוכים בתהליכים שעבר הנאשם 1, לא אמר נואש. ניכר היה כי התעקשותו למציאת חלופת מעצר, מסגרות תואמות ואמצעים למימון, היא הגורם העיקרי שהוביל לתהליך השיקום המוצלח שניכר כי הנאשם 1 עבר. הנאשם 1 אמר כי בא-כוחו הוא "האדם היחיד שיש לו בעולם". נראה, כי כך אמנם נהג בו בא-כוחו, אשר לא חסך מאמץ כדי לסייע בהשגת המימון הדרוש לשם קליטתו בקהילת 'מלכישוע', ניסה ליצור קשר עם משפחתו של הנאשם 1, אשר התנערה ממנו ופעל כל העת ללא לאות, כדי שלא ייווצר מצב שבו רק מחמת היעדר חלופת מעצר ראויה, יוחזר הנאשם 1 למעצר.

70. **שירותם הצבאי של הנאשמים 2 (דן אברהם לוי) ו-3 (עמנואל לוי)** - כמתואר בגזר הדין, הנאשמים 2 ו-3 עברו תהליך משמעותי מאז כשלו בעבירות שעברו. הנאשם 2 הביע לא אחת רצון עז להשלים את החודשים האחרונים של שירותו הצבאי. בדומה, אחיו, הנאשם 3, חזר והביע רצון עז להתגייס לצבא. ניכר כי נושא השירות הצבאי חשוב מאד לשני הנאשמים. אף דומה כי להשלמת השירות הצבאי של הנאשם 2 ולגיוסו של הנאשם 3 עשוי להיות משקל משמעותי בתהליך חזרתם לאורח חיים נורמטיבי, כפי שהיה קודם למעשיהם הנדונים בגזר דין זה. אין לי אלא לאחל לנאשמים 2 ו-3 הצלחה בכל הנוגע לשירותם הצבאי. מבלי שיש בכך משום נקיטת עמדה בכל הנוגע לשאלת גיוסם לצבא, אשר אינה בסמכות בית המשפט, אלא נתונה לשיקול דעתן של רשויות הצבא, חזקה עליהן כי יבחנו את בקשותיהם של הנאשמים לגופן, בהתאם לנהלי הצבא ותוך מתן משקל לשיקומם ולכל השיקולים הרלוונטיים.

ו. גזר הדין - סיכום

71. לאחר שקילת כל השיקולים האמורים, עונשיהם של הנאשמים יהיו כלהלן.

72. עונשו של הנאשם 1 - חיים זונדל אברמסון

א. 300 שעות לתועלת הציבור.

עד יום 9.11.2020 יגיש שירות המבחן תכנית שירות לתועלת הציבור.

ב. צו מבחן למשך 12 חודש ממועד גזר הדין.

ג. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירה לפי סעיפים 402 או 403 בחוק העונשין.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד משני המתלוננים (ובסך הכול 4,000 ₪), אשר ישולם בעשרה תשלומים. תשלום ראשון תוך 30 יום.

73. עונשו של הנאשם 2 - דן אברהם לוי

א. חמישה חודשי מאסר שאותם יישא בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 17.6.2020, הנאשם יעשה את עבודות השירות במרכז יום לקשיש בשכונת גילה בירושלים (רחוב הצבר 1, ירושלים), החל מיום 10.11.2020.

ב. צו מבחן למשך 12 חודש ממועד גזר הדין.

ג. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירה לפי סעיפים 402 או 403 בחוק העונשין.

ד. פיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן באישום הראשון ו-1,000 ₪ למתלונן באישום השני. פיצוי זה ישולם בעשרה תשלומים. תשלום ראשון תוך 30 יום.

74. עונשו של הנאשם 3 - עמנואל לוי

א. ארבעה חודשי מאסר שאותם יישא בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות עמוד 30

שירות מיום 17.6.2020, הנאשם יעשה את עבודות השירות במנהל הקהילתי ע"ש שאלתיאל בשכונת ארמון הנציב בירושלים (רחוב עולי הגרדום 13, ירושלים), החל מיום 1.11.2020.

ב. צו מבחן למשך 12 חודש ממועד גזר הדין.

ג. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם לא יישא עונש מאסר זה, אלא אם יעבור תוך שנתיים עבירה לפי סעיפים 402 או 403 בחוק העונשין.

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן באישום הראשון ובסך 1,000 ₪ למתלונן באישום השני. פיצוי זה ישולם בחמישה תשלומים. תשלום ראשון תוך 30 יום.

75. צווי המבחן ניתנו לאחר שכל אחד משלושת הנאשמים הביע את נכונותו למלא אחר הוראותיו ולאחר שמשמעות הצו הוסברה לכל אחד משלושת הנאשמים. כמו כן, כל אחד משלושת הנאשמים הוזהר כי אם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא, או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירות המקוריות שבגללן ניתן הצו.

76. המזכירות תשלח את גזר הדין אל **הממונה על עבודות שירות** וכן אל **שירות המבחן**, המתבקש להגיש **עד יום 9.11.2020** תכנית של"ץ לנאשם 1, כמפורט לעיל.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, א' במרחשוון התשפ"א, 19 באוקטובר 2020, במעמד הנוכחים כמפורט בפרוטוקול מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**